

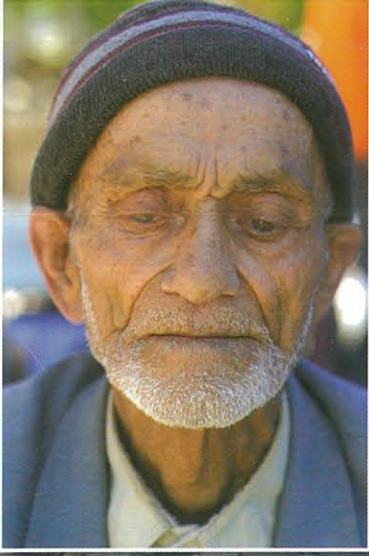
KONYA - TAŞKENT

Çetmi

SESİ
GÖZÜ
KULAĞI
NABZI

Yıl:13 Sayı:57

Eylül - Ekim - Kasım 2011

SÜLEYMAN COŞGUN

www.naturelahsap.net

ahşap

Merdiven

| Dekorasyon

| Dekoratif Çatı

Geniş ve Kaliteli Ürün Yelpazemizle
Size Özel Çözümlerimiz İçin Bize Ulaşın!

Adres : Sanayi Sitesi 701. Sokak No: 8/A ANTALYA

Tel : 0.242.345.80.97

Gsm : 0.532.505.64.03 - 0.542.365.52.46

 naturel ahşap

Çetmi

SESİ
GÖZÜ
KULAĞI
NABZI

Çetmiller
Eğitim Kalkınma ve
Yardımlaşma Vakfı Adına
Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü
MEHMET BALCI

TEMSİLCİLER

Çetmi	Hüseyin Esiyok
Anamur	Apdullah Kasap
Karaman	Mehmet Akif Akkoca
Antalya	Mehmet Ali Güven
İzmir	Ahmet Güçlü
İstanbul	Mustafa Güçlü
Bursa	Mehmet Bircan
Fransa	Baki Solmaz
88 Fransa	Bilal Balci

YAZI VE FOTOĞRAFLARINIZ İÇİN İRTİBAT

Kerim Bozdağ
0539 232 04 42
0242 426 25 73
E posta
kerim.bozdag@gmail.com
yeterlajans@hotmail.com

ABONE VE REKLAM İÇİN

Banka Hesap Numarası

Bank Asya
Konya Mevlana Şubesi
Hesap No : 35-896375-7

ADRES

Çetmiller Eğitim Kalkınma ve
Yardımlaşma Vakfı
Rampalı Çarşı Kat:2 No:186
Meram - Konya
cetmillervakfi@hotmail.com
konya.cetmiller.vakfi@gmail.com
Tel : 0332 351 26 67

Grafik Tasarım

Bedrek Reklam
T:0242 325 85 70
www.bedrek.com

Baskı

Esenboğa Matbaacılık Gazetecilik Ltd. Şti.
ANKARA

KONYA - TAŞKENT

Çetmi

SESİ
GÖZÜ
KULAĞI
NABZI

Yıl:13 Sayı:57 Eylül - Ekim - Kasım 2011

İÇİNDEKİLER

Selam ile	2	Ramazan Taştekin	22
Çetmilin Sesinden	3	Kurban Vesilesi ile	24
17. Çetmi'liler Günü	4	Emine Yıldırım	26
Onur Verenler	13	Mavi Tünel	28
Ahmet Hulusi Yeşil'den Çetmi	14	Kız Kuran Kursu	30
Eski Fotoğraflar	16	Bizden Bir Kuruluş	34
Gelgitlere Dur Diyelim	17	İçimizden Biri	36
Köy Nedir	19	Bebek Gazi	38
Erken Göç	20	Ben Kimim?	44
Çetmi'den Haberler	21	Karagöz	46

Kahvecimiz
Mustafa Karadeniz'e
Geçmiş Olsun
Dileklerimizle
Acil Şifalar
diliyoruz.

Selam ile...

Kerim Bozdağ

Ramazan ayı boyunca Çetmi'deydik. Bildik, tanıdık, gördük anladık, öğrendik. Sevindik, üzüldük, tasalandık, gezdik tozduk, şaşırdık. Ummadığımız olaylarla karşılaştık. Beklemediğimiz hadiseler yaşadık. ... Ve yaşanan her şey bir hayal gibi bizlerin içinde derin bir iz bırakarak geldi geçti...

Bayram ziyaretine gelenler, Ramazan ayının gönüllere huşu veren bereketi, geçmişte görev yapan

öğretmenlerimizi tekrar aramızda görmek. Tanıdık simalarla yıllar sonra tekrar karşılaşmak, sabahlara kadar süren sohbetler, kuran kursu öğrencilerinin gurur veren gösterileri yaşadığımız güzelliklerdendi...

Çetmi son yıllarda inanılmaz bir şekilde değişmiş. Bunu fark ettik. Öncelikle binalar çoğalmış. Belki sayıları bir elin parmaklarını geçmez ama adeta Çetmi gibi bir yerde Çetmi şartlarında gökdelenler inşa edilmiş! Köyde tarım ve hayvancılık noktasında ciddi yatırımlar yapılmış, traktör başta olmak üzere tarım araçları çoğalmış. Belediye kıt gelirlerine rağmen hizmet üretmeye devam ediyor. Ekinlik konutları neredeyse tamamlanmış...

Asker uğurlama merasimleri “vur patlasın çal oynasın” tarzında hemen herkesi rahatsız edecek bir hal almış. Gecenin ilerleyen saatlerinde sokaklarda araba gürültüleri, motor zırlıtları, şaka şamata almış başını gidiyor. Oyunlar, yapılan gösteriler, atılan havai fişekler mevzunun gereğinden çok abartıldığını göstermeye yetiyor.

Eminim askere giden gençler ve ailelerde bu durumdan en az bizim kadar rahatsız olmuşlardır. Peki öyleyse neden bunlar yapılıyor sorusuna verilecek cevap çok basit, herkes gelişen olaylara kendilerinin dahil olmasında bir beis görmemiş ve akıntıya kürek çekmiştir de ondan.

Vakfımızın faaliyetleri her zamanki gibi göz durmaya devam ediyor. Eldeki imkanlarla yapılacakların azamisi yapılıyor ve hayra hizmete vesile oluyor. Evet vakfımız hayra hizmete vesile oluyor. Hayra hizmete vesile olmaktan büyük hizmet mi olur?

İnsanlarımızın hayra vesile olması ve hayırda yarışmaları bir yana, bu hayır hasenat kervanında yer almak istemeyenlerin kendilerini geri çekerek tavır almaları kabul edilebilir bir durum değildir. Bizi, yardım yapmama gerekçesi, sakın ola “hayır yapmıyorum” fiiliyatına sürüklemesin. Hadi bilmeden istemeden bu hale sürüklendik diyelim; yardım yapacakların önünün kesmek ve onları bu işlerden uzak tutmakta neyin nesi? Hayır yapmaya yanaşmadığımız gibi, yapacakların önüne set çekmek ve engel olmak olur şey değil tabi... Kendimize bu noktada şu soruyu soralım: Kazanan kim? Kaybeden kim? Tabi bu durumda kazanan da bizim kaybeden de değil mi?

...

Öğretmenlerimizin ziyareti gerçekten bütün hemşerilerimizi ziyadesiyle memnun etti. Değerli Hocalarımız Sayın Mustafa Sezdi, Sayın Emin Cihan Olgun ve Sayın Ahmet Hulusi Yeşil, kırk yıl sonrada olsa bizlere hala kendilerinden bir şeyler vermeye devam ediyorlar. Onlar kendileri ile ne kadar gurur duysak o kadar yüce insanlar... Hepsini onların şahsında tüm öğretmenlerimizi saygı ve sevgi ile selamlıyoruz...

Sayın Ahmet Hulusi Yeşil Hocamızın arşivinden derlediğimiz fotoğraflar adeta Çetminin geçmişine ışık tutacak hazine değerinde ve hatta ötesi tarihi belgeler... Onlara bakarak öğretmenlerimizin hakları ödenemeyecek büyüklükleri önünde saygı ile eğilelim...

Değerli dostlar, hatasıyla sevabıyla 17. Çetmililer gününü de geride bıraktık. Günün hazırlanması ve uygulanmasında emeği geçen Sayın belediye Başkanı ve personeline, günümüze onur veren Taşkent Kaymakamımıza, karakol komutanına, belediye başkanlarına, il genel meclisi üyelerine, siyasi parti temsilcilerine, gecemizde görev alan ses ve söz sanatçılara, günümüz ve gecemiz için yanımızda olan ve bütün imkanlarını seferber eden KON TV yönetim kuruluna ve değerli sunucusuna, uzaktan yakından günümüzü şenlendiren hemşerilerimize ve bilhassa öğretmenlerimize, misafirlerimize teşekkür eder selam ve saygılarımı sunarım.

Vakıf yönetim kurulumuza, dergimizin hazırlanmasında emeği geçen şair ve yazarlarımıza, vakıf gönüllülerimize ve kermeste emeği geçen, gece gündüz hizmet eden kızlarımıza, vakfımıza katkıda bulunmak için ihaleye katılan hayırseverlerimize, bu güne kadar vakfımızın yükünü omuzlarında taşıyan fedakar ve cömert yardımseverlere, kumbaralar konusunda hassasiyet gösteren tüm hemşerilerimize, paraları toplayıp vakfımıza ulaştıran hizmet ehline, bu arada birinci olan Veyssel Gökgün'e, geçen yıllarda olduğu gibi bu yılda cömertliğini gösteren ve 2011 yılı m dostluk ve hoşgörü gününün ağası seçilen Hüseyin Yıldız'a katkılarından dolayı şükranlarımı sunar yardımlarının ve yardımlarınızın kabul edilmesini ve hudutsuz hayırlara vesile olmasını yüce Rabbimizden niyaz ederim.

Kıymetli hemşerilerim, bildiğiniz gibi yıllardan beri devam eden büyük bir organizasyon yapılıyor. Bu nevi faaliyetlerin beğenilen ve beğenilmeyen tarafları olabilir. Gönül en güzelini düzenlemek ve sunmak ister. Ama takdir dersiniz ki her şey maalesef istediğimiz gibi olmuyor. Bu nedenle sizlerin yapılan faaliyetleri sağduyulu bir şekilde değerlendirmenizi, vakfımızı daha güçlü ve yararlı hale getirmek ve daha ileriye taşımak, devamlılığını sağlamak için yapmamız gerekenler ve atmamız gereken adımlar hususunda yapıcı tenkitlerinizi, takdirlerinizi, uygulatabilir fikirlerinizi her türlü önerilerinizi doğrudan vakıf yönetimine şahsen veya dergimiz aracılığıyla ulaştırmanızı canı gönülden istiyoruz. İlgi gösterin bu hayır kervanını birlikte güçlendirelim.

Çetmi'nin Sesinden

Değerli kardeşlerim, dedikodu yapmakla, haksız ithamlarla, hatta aslı ası olmayan bir kısım yakıştırmalarla bir yere varamayız. Bir adım ileri gidemeyiz. Gıybet ve dedikodu ile varolan hizmeti de istemeden baltalamış oluruz. Bunun için açık çağrıda bulunuyorum, Vakfımız çalışanlarının faaliyetlerini daha güzele, daha doğruya ve daha yücelere taşıma noktasındaki fikirlerinize Allah rızası için geliniz bu hizmet yarışında yerinizi alınız.

Kıymetli dostlarım, haklı eleştirileriniz ve hatta sitemleriniz olabilir. Yönetim olarak bizimde bir kısım beklentilerimizin istediğimiz seviyede karşılanmaması sebebiyle bizimde maalesef sıkıntılarımız vardır. Mesela birçok hemşerimizi maalesef çok istememize rağmen vakfımızın yanında göremiyoruz. bir şeyler yazıp çizme kabiliyetinde olanlar var, bu yeteneklerini dergimize aktarmıyorlar. Maddi imkanları son derece düzgün olan bir kısım hemşerilerimiz var vakfımıza karşı ilgisiz kalıyorlar. Fikir ve davranış olarak kabiliyeti olan kimi hemşerilerimiz maalesef geride duruyorlar.

Bizler hepimiz bulunduğumuz şehirlerde çeşitli vakıflar tarafından düzenlenen faaliyetlere şahit oluruz., oralarda hanımlar ve beyler adeta hizmet yarışına giriyorlar. El emeği göz nuru ile hazırladıkları ürünleri hem sergiliyor hem de canla başla çalışıyorlar. Bizde vakfımızın senede bir sefer tertiplemediği kermese hanımlar ve beyler yeterli ilgiyi göstermiyor. Her kardeşimiz benimde karınca

kararınca az çok bir katkı olsun derse kermesimizde satışa arz edilecek el emeği göz nuru yüzlerce ürünümüz olurdu..

Değerli hemşerilerim, yukarıda arzettiğimiz gerçekler karşısında herkes düşünmeli ve kendi kendine şu soruyu sormalı: Acaba ben vakfımız için ne yaptım? Bildiğiniz gibi veren kendisi için vermiş olur. Cimrilik yapanda kendisi için cimrilik yapmış olur. Bir ayeti kerimede Allah: "Ey iman edenler! Hiçbir alışverişin, hiçbir dostluğun ve hiçbir şefaatin olmadığı kıyamet günü gelmeden önce, size rızık olarak verdiklerimizden Allah yolunda harcayın. İnkâr edenler ise zalimlerin ta kendileridir." Bakara 254 buyurmuştur.

Adiy İbnu Hatim (ra) anlatıyor: Resulullah (sav) buyurdular ki: **"Sizden herkese Rabbi, aralarında bir tercüman olmaksızın, doğrudan doğruya hitap edecektir. Kişi o zaman (ateşe karşı bir kurtuluş yolu bulmak üzere) sağına bakar, hayatta iken gönderdiği (hayır) amellerden başka bir şey göremez. Soluna bakar, orada da hayatta iken işlediği (kötü) amellerden başka bir şey göremez. Ön cihetine bakar, karşısında (kendini beklemekte olan) ateşi görür. (Ey bu dehşetli güne inanan mü'minler!) yarım hurma ile de olsa kendinizi ateşten koruyun. Bunu da bulamazsanız güzel bir sözle koruyun."** (Buhari, Rikak 49)

17. Çetmililer Günü

Bu yıl onyedincisi düzenlenen Çetmililer Günü kasabamızda büyük bir coşku ile kutlanmıştır. Törenlere sanatçılar dahil yurdun dörtbir yanından hemşerilerimiz iştirak etmişlerdir. Bilhassa yıllar önce Çetmi’de görev almış öğretmenlerimizin katılımı bütün hemşerilerimizi sevindirmiştir. Tertip edilen törenler vesilesiyle yapılan konuşmalar birlik ve beraberliğin, dayanışma ve sevginin birer tezahürü gibi gönüllerde yankılanmıştır. Tören münasebetiyle yapılan konuşmaları sırasına göre yayınlıyoruz.

Sayın Belediye başkanı Osman Arı’nın konuşması:

“Sayın kaymakamım, sayın komutanım, sayın vakıf başkanım, sayın belediye başkanlarım. Sayın il genel meclisi üyeleri, siyasi partilerimizin ilçe başkanları değerli misafirler Çetmide otuz yıl önce görev yapan öğretmenlerimiz kıymetli Çetmililer hepimizi saygı ve sevgiyle selamlıyorum.

Hepiniz hoş geldiniz şeref verdiniz değerli dostlar kıymetli hemşerilerim sevgi günümüze göstermiş olduğunuz yoğun katılımınızdan dolayı teşekkür ediyor güzel sılamıza çetmimize ana yurdumuza ata yurdumuza hoş geldiniz diyor saygılar sevgiler sunuyorum.

Değerli dostlar kıymetli hemşerilerim rahmet ve bereket ayı olan ramazan-ı şerif ve bayramını beraber idrak ettik.

Bu bayramda hep beraber güzel bir bayram yaşadık Bundan sonraki yıllarda da birbirimizi tanımaya ve sevmeye paylaşmaya yardımlaşmaya gerek yurt dışından ülkemizi beldemizi şereflendiren siz değerli hemşerilerimizi bizler her yıl aynı aşk ve heyecanla bekliyoruz Bu topraklar bütün hemşerilerimizi bağrına basacak kadar özlemi vardır hasreti vardır muhabbeti vardır.

Yarın bu mübarek günlerde analarımızın babalarımızın büyüklerimizin ellerini öpelim onların kıymetini bilelim, varsa onların dertleriyle dertlenelim. Silai rahime önem verelim. Hastaları ziyaret ederek halini hatrını soralım. Hayır dualarını alalım. Muhtaçlara yardım edelim akrabalık bağlarını koparmayalım. Sevinçlerimizle beraber efendimizin izinde ulusça yürüyelim Mevlana'nın hoşgörüsünü kuşanalım bir olalım beraber olalım.

Bu günlerin bu şölenlerin bu bayramların tek bir amacı var birlik ve beraberlikler pekişsin dostlar bir araya gelsin küskünler barışsın gençler tanışsın, acılar unutulsun sevinçler paylaşılsın diye. İşte Çetmilinin olduğu her yerde huzur güven ve birlik vardır.

Değerli dostlar, kıymetli hemşerilerim bizlere verdiğiniz gönül desteği bize duyduğunuz güven sayesinde iyi niyet ve tertemiz umutlar taşıyan bu belde inşaallah çok daha güzel hizmetlere beraber imza atacağız. Onun için bu vesileyle kalpler bir olsun gönüller şen olması

Yüzlerin gülmesi temennisiyle hepinizi sevgi saygı ve muhabbetle selamlıyorum."

Vakıf Başkanımız Sayın Mehmet Balcı'nın konuşması

"Sayın kaymakamım karakol komutanım belediye başkanlarım sayın gazimiz ve memleketimize büyük hizmetleri dokunmuş irfan sahibi öğretmenlerimiz çok kıymetli misafirler değerli Çetmililer hanımefendiler beyefendiler gençler çocuklar bu güzel gecede dostluk ve hoşgörü gününde hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Değerli dostlar dile kolay 17 sene oldu bu yıllar içinde birçoklarınızla beraberiz bu güzel günleri ve geceleri düzenliyoruz bir araya geliyoruz dostlar buluşuyor kaynaşiyor yardımlaşıyor birbirine destek veriyor ve birbirini sevmeyi en güzel şekilde gösteriyor. Ömrümüzde önemli bir an onyediy sene ömür dediğimiz şey ne ki çok kısa onun için iyi değerlendirmek gerek ahret hayatına göre belki bir saat bile yaşamıyoruz dünyada onun için lüzumsuz işlerle meşgul olacak zamanımız yok bu dünyada onyediy yıl geldi geçti cenabı hak biz fırsatlar verdi gelecek seneye kadar kimler gelir kimler gelemeyiz kimler bu imkanlara sahip olur kimler olamaz bilemeyiz. Cenabı hakka şükürler olsun bizi bu günlere kadar yetiştirdi. Bu güne kadar ulaştırdı. Başkanımızın da söylediği gibi ramazanı yaşadık. Bayramı cumayı yaşadık. Şimdide dostluk ve hoşgörü gününü beraberce yaşıyoruz. İnşallah hayırlara vesile olur.

Değerli dostlar bildiğiniz gibi dünya kısa ne bize verilen

can emaneti mal emaneti evlat emaneti bir süre devam edecek sonra elimizden alınacak. Bir gün bizim olmayacak bunlar. Efendimiz a.s. bir hadisi şerifinde öyle diyor;” Malım var mevkim var diye övünürsünüz, Allah için verdiğiniz sizin, giydiğiniz ve yediğiniz sizin diğerleri varislere kalacak mal değil mi” bir ayet-i kerimede “O gün, yani kıyamet gününde ne malları nede oğulları faydası vardır.” Diyor Allah. Çocuklarını güzel yetiştirebildiysen, Allah’ın sana verdiği emaneti yerinde harcayabildiysen ne mutlu sana... Yoksa o gün bedbaht olacak bunu yapamayan insanlar. O gün pişman olacaklar ama iş işten geçmiş

olacak. Onun için değerli dostlarım ne olur zaman geçmeden bu ömrün kıymetini bilelim. Vakfımıza mümkün olduğu kadar destek verelim. Daha büyük hizmetler yapalım inşallah.

Ben bu vesileyle bu güne kadar bu vakfı yaşatan hakikaten vakfın omurgasını oluşturan değerli hemşerilerimize yardımsever çetmililere cömertlere huzurunuzda bir kere daha teşekkür ediyorum. Allah kendilerinden razı olsun. “Cennet cömertlerin yeridir” Allah kuranı mübinde öyle diyor. İşte Allah sizi yardıma davet ediyor. Veren kendi nefsi için vermiş olur. Cimri olanda kendi nefsi için

cimri olmuş olur. Zaten vakıfta şu demek değerli dostlarım Allahın verdiği malı tekrar Allah yolunda onun rızasına uygun olarak harcamaktır vakıf. Bunu yaptığımız an esas mutlu olacağız. Onun için ben vakfımıza uzaktan yakından destek olan, gönül veren, malını mülkünü harcayan fedakarca hizmet eden bütün kardeşlerime teşekkür ediyorum. Özellikle Bursa’daki kardeşlerime teşekkür ediyorum. Çünkü en büyük hizmeti onlar yapıyor. Bunu kabul etmek lazım. Tabi diğer kardeşlerimizde hizmet ediyorlar ama onların hizmeti diğerlerine oranla biraz daha fazla.

Mal toplama yerine malınızı harcayıp çocuklarınızı okutun okutamıyorsanız bari bir başkasına vesile olun. Yardım edin başkasının çocuklarını okutalım. Bu vakfın yaptığı iş küçümsenmez değerli kardeşlerim. Bu güne kadar aşağı yukarı iki yüze yakın öğrenciye burs verdi bu vakıf. Günümüzü geleceğimize aktaran bir dergi çıkıyor üç ayda bir büyük çapta elinize bu dergiler geçiyor. Bunlar kolay şeyler değil. Sizler yardım ederseniz daha büyük hizmetler yapılacaktır.

Kumbaralar dolu dolu para geliyor bazı yerlerden bazı yerlerden de çok cıliz geliyor. Tabii tekrar söylüyorum cömertlik yapan kendine cömertlik yapmış olur. Onun için il bazında kumbaralardan gelen para miktarlarını aktarmaya çalışacağım.

Konya'dan 3.750 lira

Bursa'dan 3.500 lira

İzmir'den 2. 100 lira

Anamur'dan 885 lira

Antalya'dan 9.000 Türk lirası vakfımıza ulaştı.

Kumbaralardan çıkan para olarak birinci Antalya'dan Veysel Gökğün'ün kumbarasından 1.225 lira çıkmıştır. İkinci yine Antalya'dan Hüseyin Yıldız kardeşimizin kumbarasından 1.000 türk lirası çıkmıştır. Üçüncü Olarak Anamur'dan değerli hemşerimiz Abdullah Kasap'ın kumbarasından 800 lira çıkmıştır. Ben bu kardeşlerimizin kendilerine teşekkür ediyorum. Allah razı olsun.

Hayır müesseselerine yapı-

çağınız yardımları küçük görmeyiniz. Verdiğiniz samimi az bir yardım Allah'ın yanında çok büyük bir değer taşıyabilir. Hatta efendimiz bir hadis-i şerifte "verdiğiniz bir dinar bir başkasının verdiği bin dinardan daha hayırlı olabilir." Diyor. "Allah onu alır büyütür büyütür hatta uhut dağı kadar olur diyor resulullah. Bunun için cömertlik yapalım, vakfımızı destekleyelim. Vakfımız çok daha güçlenirse her türlü hizmette mutlaka yerini alacak ve özellikle bu hizmetler tekrar size dönecektir. Teşekkür ediyorum Allah hepinizden razı olsun."

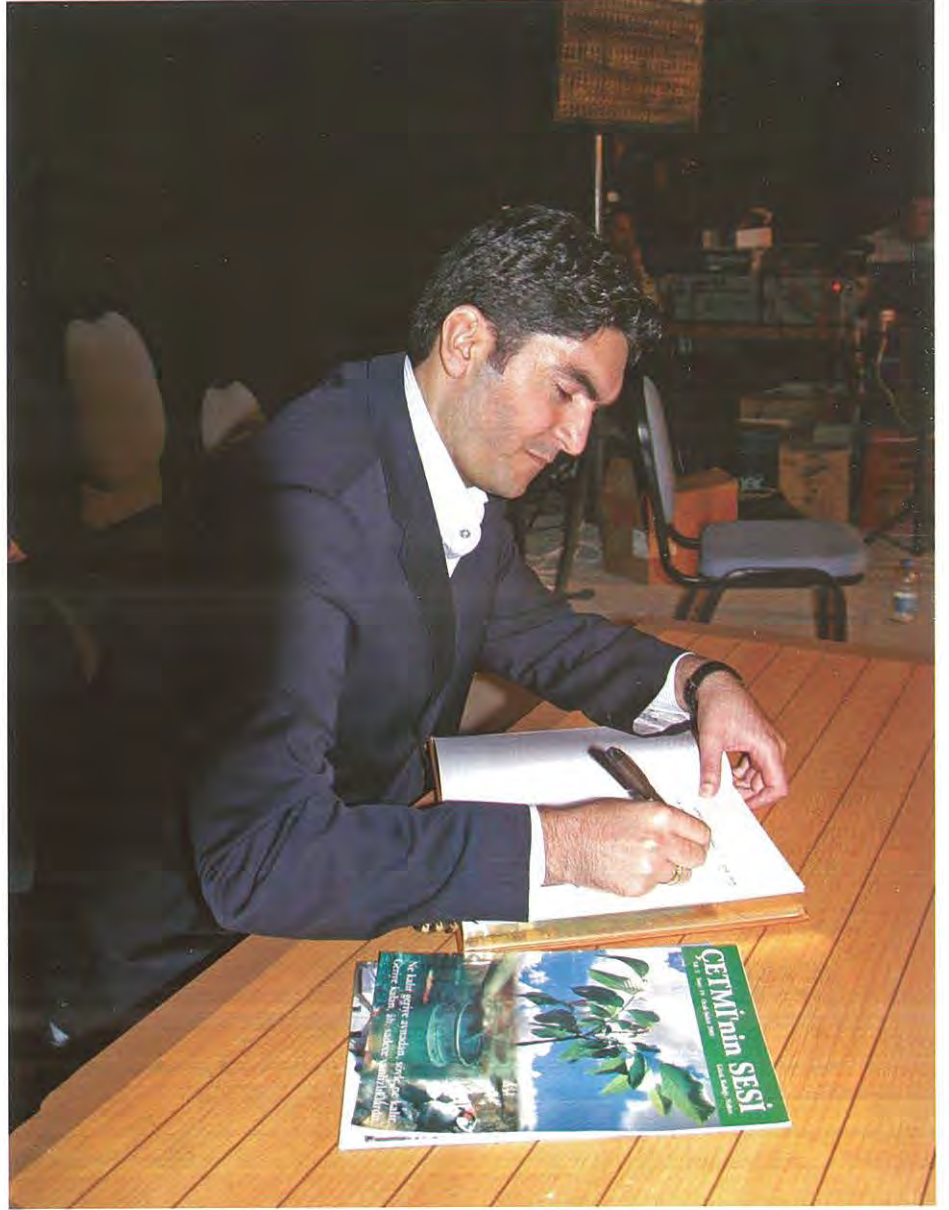
Taşkent Kaymakamı Sayın
Taner Bircan'ın konuşması

"Sevgili çetmililer ülkemizin dörtbir yanından gelen çok kıymetli misafirler hepiniz bu günkü organizasyonumuza hoş geldiniz safalar getirdiniz hepinizi sevgi ve saygıyla selamlıyorum. Çok kıymetli misafirlerimiz sizlerinde kabul edeceği gibi birlik ve beraberliğe en fazla ihtiyacımızın olduğu bu günlerde bu tür organizasyonların bu birlik ve beraberlik duygularını doruğa çıkardığını görüyoruz. Günümüzün isminden de anlaşılacağı gibi sevgi dostluk ve hoşgörü günü olarak ilan edilmiş olup bu duyguları bize yaşatan bu organizasyonda emeği geçen çetmiye destek veren çetmi için koşturan ve çetmiye gönül vermiş herkese şükranlarımı sunuyor hepinizi saygı ve sevgiyle selamlıyorum."

Bu arada rahmetli Köy imamımız Ahmet Bayram'ın aziz hatırasını yad etmek için oğlu Hasan Bayram'a Kuranı kerim hediye edildi. Hasan Bayram, "Bu kuranı bize öğreten Hocamız adına tüm dünya Müslümanları için kabul ediyor teşekkür ediyorum" dedi. Hediyelerini Vakıf başkanımız Mehmet Balcı takdim etti.

Ve köyümüzde yıllar önce görev yapmış öğretmenlerimizden Mustafa Sezdi sahneye davet edildi. Ve hediyeleri kaymakamımız tarafından takdim edildi. Ayrıca Taşkent kaymakamı Taner Bircan'a hediyesi vakıf başkan yardımcısı Mahmut uçar tarafından takdim edildi.

Köyümüz eski öğretmenlerinden Mustafa Sezdi konuştu.

"Bu gece sizlerle ve Çetmimizle kucak kucağa olmanın mutluluğunu ömür boyu taşıyacağım. Hepiniz sağ olun varolun hepinizle görüştük güzel anlar yaşadık Çetmi ye 1968 yılında geldik 1970 yılında ayrıldım doyamadığım o güzel sade Çetmimizi sayın başkanımızın şahsında tüm Çetmili siz değerli vatandaşlarımıza binlerce kez sayısız teşekkür ediyorum. Güzel bir belde oluşturmuşsunuz bütün güzellikler sizin olsun saygılar sevgiler sunuyorum."

Kaymakam belediye başkanı vakıf başkanı Mahmut Uçar Nureddin özel ve Mehmet ali güven sahneye geldiler. Elele tutuştular....

Özel şeref defteri yazılarak imzalandı.

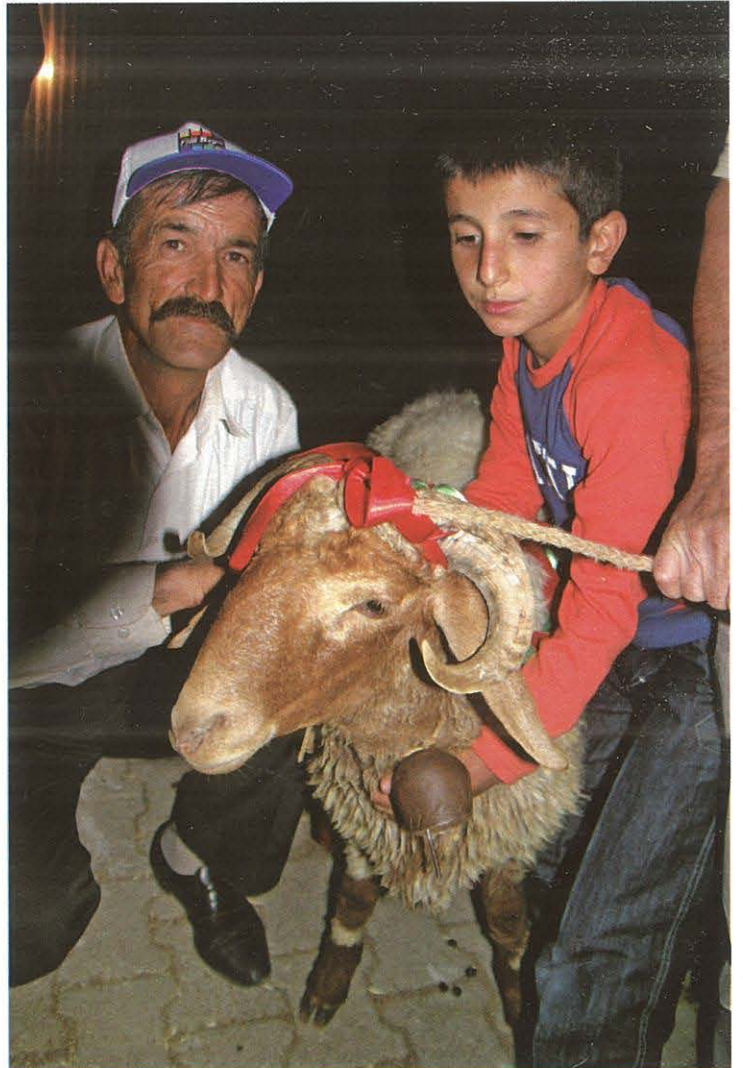
Köyümüzün en yaşlı kadını 1916 doğumlu Ayşe Tıkır ve köyümüzün en yaşlılarından 1924 doğumlu Mustafa Çilek ve Hasan Öğüt'e Kur'anı kerim hediye edildi.

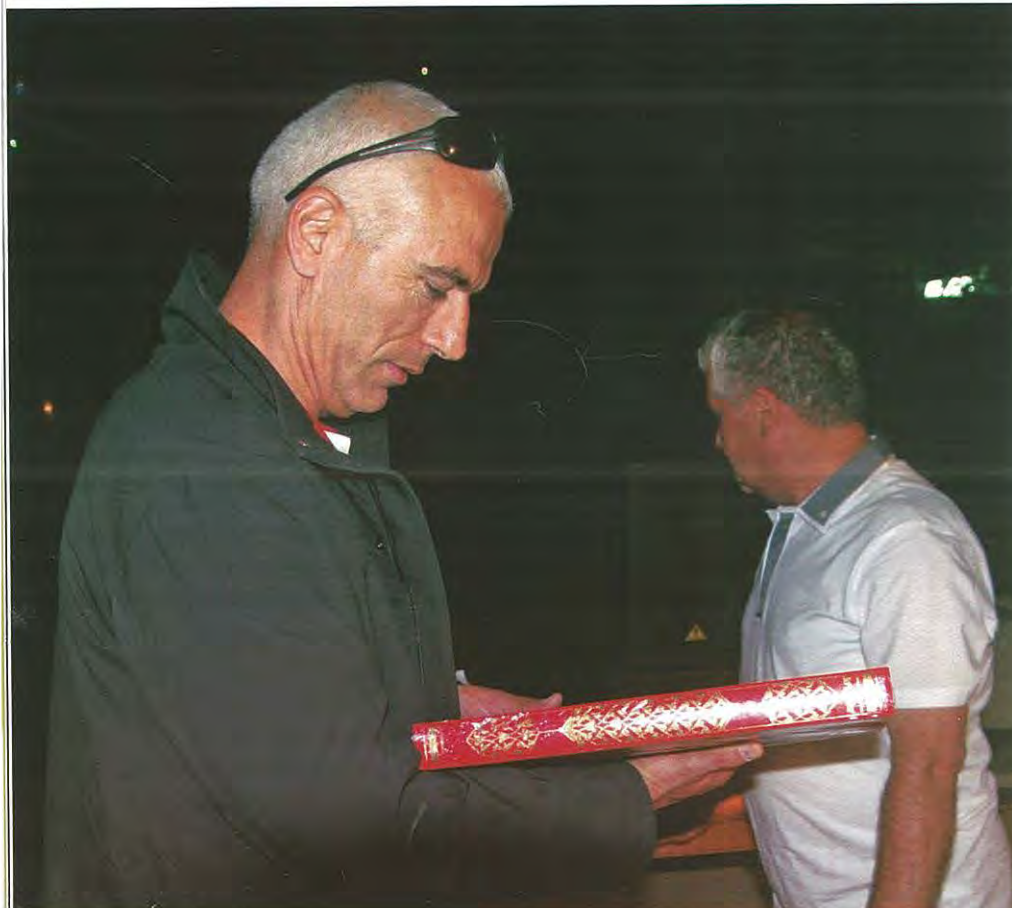
Hasan Öğüt "her iş zor idi biraz ezildik..."dedi. Ayşe tıkır adına Hüseyin tıkır, Mustafa çilek adına Kadir Çilek verilen hediyeyi aldı.

Belediye Başkanı Osman Arı verilenKur'anı-ı Kerim hediyesini Hasan Öğüt'e takdim etti.

Öğretmen Mustafa Sezdi'in konuşması:

"Sayın kaymakamım protokolün değerli üyeleri, sayın başkanım Çetmili çok değerli sayın vatandaşlarım hepinizi saygı sevgi ve hasretle kucaklıyor

aranızda bulunmaktan da derin mutluluk duyduğumu ifade etmek istiyorum. Yıl 1968 Ali Küçük ağabeyimiz rahmetli olmuş kendilerini rahmetle anıyorum. Taşkentli Remzinin otelinde kaldıktan sonra onun cemesiyle Çetmi ye hareket ettiğimde içimde onulmaz sarsılmaz duygular var öğretmenim öğretmenliği yapmaya geliyorum Çetmi ye geliyorum duygularıyla yola çıkmıştım. Memleketim Konya Ereğli 1981 yılında Türkiye'nin ilk yılın öğretmeni seçilen Celaleddin Sert öğretmenin öğrencisiyim. Allah ona rahmet eylesin 25 Aralık 2008'de kaybettik. 59 yıldır öğretmenimle birlikte yaşadım ve birlikteliğim oldu. Yolda gelirken öğretmenimin bana verdiği değerli öğütler vardı, bayrağımızın dalgalandığı her yer, tüm yurdun her tarafında öğretmen meşalesini taşıyacaktır. Bu duygularla yola çıktım. Ali ağbiyle yolda gelirken zaman zaman cemenin sağ kapısı açılıyor bir ürperti duyuyordum. Ali amca neden bu kapak açılıyor diyorum "ya düşersen hocam sen gidersen eşyaların bana kalır derdi". Bu güzel anın akabinde okulumuzun geldiğimde pansiyonunda kaldım. Bitişinde Ayşe aslan komşumuz vardı. Bilmiyorum kendileri buradalar mı? İlköğretim müfettişimiz bize bir görev verdi özellikle bana dedi ki bir köy incelemesi hazırlaman gerekiyor. O Ayşe teyzeyi 24 saat takip ettim kendisi bilmiyor ama bugün konuştum nasıl takip ettin beni hocam diyor. 24 saatlik gününü tespit ettiğimde iki saatçik bir uykusu vardı. Üçte uyanıyor koyunları kuzuları başka işleri gecenin saat birine kadar müfettiş bey benim o incelememi okuyup ele aldığında sizi tebrik ediyorum dedi bu kadar sade ve bu kadar düzgün ama anlamlı bir inceleme yapmışsınız dedi. Teşekkür etti. O Ayşe teyzeyi ve ailesini saygıyla selamlamak istiyorum. Birlikte çalıştığım Emin Cihan Olgun öğretmenimiz bugün geldi ama Konya'ya geri dönmek zorunda kaldı onun adına sizlere bu törende teşekkürlerimi sunuyor saygılarımı sunuyorum ve bunu belirmem gerektiğini biliyorum. Bizi bir öğretmen olarak Çetmide karşıladığından okulda ilk göz ağrım az önce birlikte olduğum Ahmet Hulusi yeşil öğretmenimle kucaklaştım bize özellikle hepinize.apayrı bir duygu ile sarılıp güleç yüzüyle bizleri her zaman

teşvik eden bir yapının içindeydi.

O günkü öğretmen kadromuz Emin Cihan Olgun öğretmenimiz müdür Ahmet Hulusi Bey ve ben Mustafa Sezdi Nusret Köse Artvinli, Şerafettin Zengin ve Kayserili onunla birlikte geldik maalesef bir nedenden dolayı dönmek zorunda kaldı İbrahim İtler biz bu öğretmenlerimizle biz öylesine kenetlenmiştik güzel bir ortam oluşturmuştuk ki o günkü bağ kırk iki yıl geçtikten sonra bugün burada öylece kaynaştık ki tarifi mümkün değil. Bu kaynaşmayı sizlerin sayesinde bugün yaşadık. Kaybettiğimiz Nusret Köse'ye Allah'tan rahmet diliyorum. Hatta kaybettiğimiz bütün öğretmenlerimize rahmet diliyor yaşamakta olanlara da saygılarımı selamlarımı sunuyorum. Bu arada benim eşimde öğretmen kendisiyle birlikte geldik eşime de bana geriden verdiği destek için kendilerine huzurunuzda teşekkürü bir borç biliyorum.

Anılar bitmez geçen zaman bizden yılları aldı götürdü ama hani derler ya saçın ağarmış hocam. Bende diyorum ki kar ulu dağa yağar bizler sizlerle büyüdük, sizlerle değer bulduk, sizlerle hizmetin değerini anladık. Sizlerden saygı ve sevgi gördük bu sevgi gününde, bu saygı gününde daha nice onyediyıllar yaşatacak olan vakıf dernek ve bu uğurda çalışan belediye başkanı ve diğer arkadaşlarımıza teşekkürler ediyor hepimizi saygı ve sevgiyle selamlıyorum."

Törenlere Çetmi İlköğretim okulunun başarılı öğrencilerine ödül verilmesiyle devam edildi..

Mehmet Bakdemir'e 200, Emine Bircan'a 150, Hasan Korkmaz'a 100 lira verildi.

Kaymakam: "Buradan Çetmi'nin geleceğini ülkemizin geleceğini temsil edecek arkadaşlarımızı bende tebrik ediyorum.Çetmililerden gelen bu desteği de şükranla karşılıyorum. Bu desteğe kaymakamlık olarak da ikişer misli destek vereceğimizi buradan açıklamak istiyorum teşekkür ediyorum."

Hilmi Şahballı Konseri...

"Beşikteki bebeğin savaştaki gazinin her karış toprağında şüheda

MUSTAFA ÇİLEK

fişkiran güzel vatanımın yiğit insanları yunus ermenin mavera hummasını, Hacı Bektaşî veliyle insan sevgisini, Mevlana'da derinlik ve olgunluğu, Mimar Sinan'da sanat aşkını, Karacaoğlan'da güzele tutkunluğun sonsuz hazzını yaşayan değerli Türk insanı hepinizi en içten duygularım-la selamlıyorum. Beni siz sizi bana kavuşturan önce kainatın sahibine sonra değerli başkanımız ve sayın Fatih Bedir'e şükranlarımı sunuyor hepinizin gözlerinden öpüyorum." Diyerek "Anadolu Anadolu sende bin bir mana dolu" şeklinde veciz bir sözle konserini sundu.

İki dağın arasında bulmak gerekir Çetmi yi

Kültür bakanlığında turizme almak gerekir Çetmi yi

Kabuk ile özüm ile sohbet ile sözüm ile sazım ile çalmak gerek Çetmi yi

Yan yanayız bak yan yana buradayız can cana

Güzelliğin bin cihana yaymak gerekir Çetmi yi...

Çetminin Sesi dergisi'nin ilk beş cildi ihaleyle 1. 000 liraya

Antalya'dan hemşerimiz Veysel Gökgül'e verildi.

Vazo ihalesi Bolaylı Güner Tekstil'in sahibi Selahddin Güler' de 1.300 lirayla kaldı.

Kur'an-ı Kerim, özel okuma kalemi ile birlikte Dedeoğlu İnşaat'tan Sıddık Bozdemir'e 2.600 liraya verildi.

Çetmi ağalığı için Koç sahneye çıkarıldı ve 10. 000 lira ile ihale açıldı... Netice itibarıyla AHU İnşaat Ortaklarından Hüseyin Yıldız 16.100 lirayla ağalığı devraldı.

Hüseyin Arı Sahneye geldi ve kendi bestelediği türküyü söyledi..

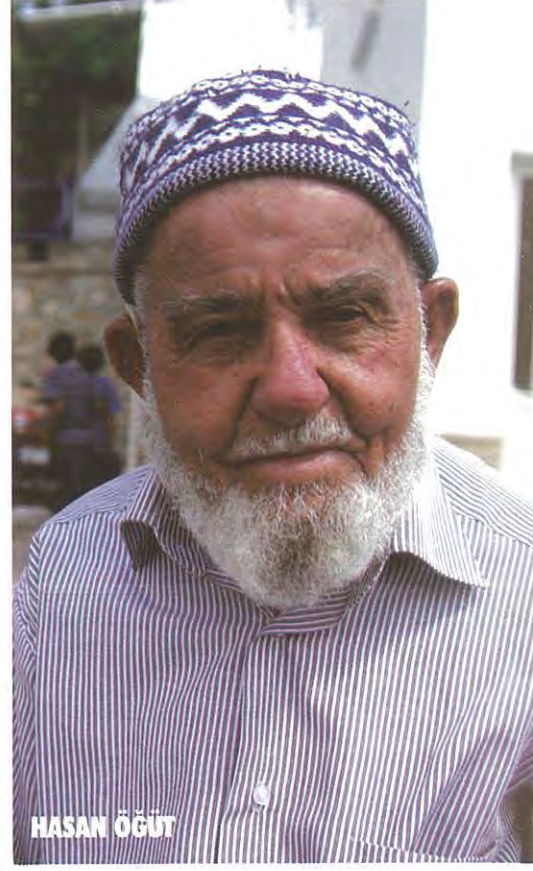
Seni göremedim diye bu gün içimde bir türlü isyanlar kaynar

Turnaların gök yüzünü sevdiği kadar seni sevdiğimin farkında mısın

Gurbetin tadı kaçtı al beni götür beni

Sinemde yaralar açtı al beni götür beni

Al beni al beni köyüme götür beni

HASAN ÖGÜT

Ben nerde köyüm nerde dağlandım düştüm derde

Ölürsem koyma burada al beni götür beni

Al beni al beni Çetmi ye götür beni al beni al beni köyüme götür beni...

AYŞE TIKIR

Şeref ÇİLEK

Onur Verenler

Sevgili Dostlar; Bu yıl Çetmililer Gününde bizleri onurlandıran çok kıymetli misafirler vardı. Dile kolay, kırk yıldır unutulmayan, Çetmi ve Çetmililer 3 Eylül 2011 Cumartesi günü değerli misafirler ile hasret giderdi. Rahat ederler düşüncesi ile kendilerine konaklama yeri olarak Kaynar Munar'daki misafirhane hazırlanmıştı. (Bu arada Sayın Belediye Başkanımız Osman Arı'ya Kaynar Munar'daki misafirhaneyi tahsis ettiği için teşekkür ediyoruz.) Onlar bu hazırlığa; "Hayır" dediler. "Biz Çetmililer ile iç içe olmak istiyoruz. Bunun için geldik." Bu sözler beni çok memnun etti, çok duygulandırdı. Şöyle anladım. "Biz misafir değiliz, sizlerden biriyiz, Çetmiliyiz."

Şu andaki Çetmi'yi herkes sever, herkes özler. Bütün sokaklar parke taşla kaplanmış, temiz ve bakımlı. Bundan kırk yıl önce Atmışlı, Yetmişli yıllarda Çetmi'nin halini bilmeyenler bilenlerden dinlemiştir. Elektrik yok, su yok, ulaşım ve haberleşme sınırlı. İmkanlar az, ihtiyaçlar fazla, mahrumiyet ve rezillik diz boyu. Burada o günün şartlarını anlatmaya gerek yok.

Bahsettiğim zatlar, zor olanı yaptılar. Her türlü zorluğa karşı mücadele ederek Çetmi'ye ilim irfan tohumları ekmeye devam ettiler. Eli yüzü temiz bakımlı çocuğu herkes sever. Önemli olan, eli yüzü kirli olanı sevmek. Öyle değil mi? Öğretmen okulunda, son sınıf öğrencilerinin davranışlarında değişiklikler sezen hocaları, mezuniyet töreninde şöyle konuşma yapıyor. "Bakıyorum da havalara girdiniz. Kendinizi öğretmen zannediyorsunuz. Hayırrrr! Öğretmen olamadınız. Sadece öğretmen okulu bitiriyorsunuz. Ne zaman öğretmen olacağınızı söyleyeyim mi? Anadolu'nun bir köyüne gittiniz, göreve başladınız. Soğuk bir kış günü erkenden okula gidip sınıfın sobasını yaktınız. Eli yüzü soğuktan kızarmış, burnunun sümüğü önüne akmış köy çocuğu utana, sıkıla sınıfa girdi. Cebinizden mendilinizi çıkarıp sü-

müğünü sildiniz, saçını okşadınız, yerine oturttunuz. İşte o zaman öğretmen oldunuz."

Sevgili Çetmililer; Bahsettiğim mübarek insanlar böyleydi, ben böyle gördüm. Hani derler ya çocuk kamera gibi gördüğünü çeker. Elleri yüzleri, elbisele-ri tertemiz, konuşmaları düzgün, kibar, ağzından kötü değil, kaba söz bile çıkmazdı. Benim çocuk dünyamda onlar bizlere yardım etmek, hayatı öğretmek, insan olmanın erdemlerini öğretmek için yaratılmış olan meleklerdi. Yeme, içme, tuvalete gitme gibi insani ihtiyaçlarının olamadığını zannederdim. Onların öğrencileri olan bizler ne yaparsak yapalım haklarını ödeyemeyiz.

Sadece o günün öğrencileri değil, bütün Çetmi Halkı olarak da minnet borçluyuz. Halk kendi imkanları ile çözemediği her türlü sıkıntısı için öğretmenlere baş vururdu. Baş ağrıyan, öksüren, çocuğu hastalanan, yaralanan, paraya sıkışan herkes. Hap, ilaç, sargı bezi, oksijenli su gibi malzemeler sadece öğretmenlerde bulunurdu. Ben birkaç defa kanayan yaramın sarıldığını hatırlarım. Köylünün her türlü yarasına merhem olurlardı. Sağ olsunlar...

Değerli misafirlerle ilgili hatırlayabildiğim kadarıyla bazı gözlem ve hatıramı paylaşmak istiyorum.

İbrahim İLTER:İbrahim Hocam, 1960 yılların sonunda iki, üç yıl gibi kısa bir süre Çetmi'de bulundu. Bizlere (okulun öğrencilerine) şu şarkıyı söyleterek memleket sevgisi aşıladı.

Çetmi, Anadolu'nun, sen güzel bir köyüsün.

Baharla yer yüzünde, o cennetin başısın.

Yalçın, kayalıkların göklere yükseliyor.

Senin, dumanlı başın bulutları deliyor.

İbrahim Hocam, Oğlu Yavuz Bey, Gelini Ebru Hanım ve bir buçuk yaşındaki torunu ile bu yıl Çetmilileri onur-

landirdilar, sag olsunlar, var olsunlar.

Mustafa SEZDİ: Mustafa Hocam, 1960 yılı sonu ve 1970 başında bizden bir önceki devreyi 4. ve 5. sınıfta okuttu. Spor yapmayı, civardaki dağ tepe gezmeyi seven, okuldaki müsamere, koro çalışmaları gibi sosyal faaliyetleri yöneten, öğrenciler tarafından çok sevilen sempatik bir şahsiyetti.

Mustafa Hocam, Eşi Emine Hanım ile Çetmilileri onurlandirdilar, sag olsunlar var olsunlar.

Emin Cihan OLGUN:

Emin Hocam; 1967 – 1974 yılları arasında Çetmi’de onlarca insanın yetişmesi için emek verdi. Tertip düzeni seven, titiz, disiplinli bir insandı. Okul ve çevresinin pırıl pırıl olması için kendini fazlasıyla yorardı. Sanki, insanın yaşadığı, bulunduğu mekan böyle olmalı der gibiydi. Giyimine, davranışlarına, konuşmalarına çok özen gösteren model bir insandı.

Emin Hocam, Eşi Fitnat Hanım ile birlikte Çetmilileri onurlandirdilar. Sağ olsunlar, var olsunlar.

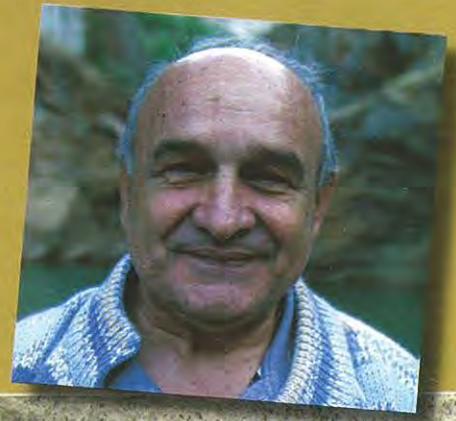
Ahmet Hulusi YEŞİL: Hocam 1966 yılı Güzünde Çetmi’de bizi birinci sınıfta okutmaya başladı. Bizler mezun olduktan sonra iki yıl daha Çetmi’de ilim tohumları ekmeye devam etti. Hocamla ilgili belleğimden silinmeyen çok hatıra var. Diğer hocalarıma fazla haksızlık yapmamak için iki tanesinden bahsetmek istiyorum. Yıl 1969 şimdiki Belediye binasının olduğu yerde bulunan eski okulda 4. sınıfı okuyorduk. Sınıfımızın sadece yola bakan pencereleri vardı. Hava yağışlı ya da bulutlu olunca içerisi karanlık oluyordu. Bir hafta sonu Hocam, arkadaşlarla birlikte kazma kürek ile güney taraftaki duvarı delip bir pencere açtı. Hocamın çamur içinde canla başla çalışması hep gözümün önündedir.

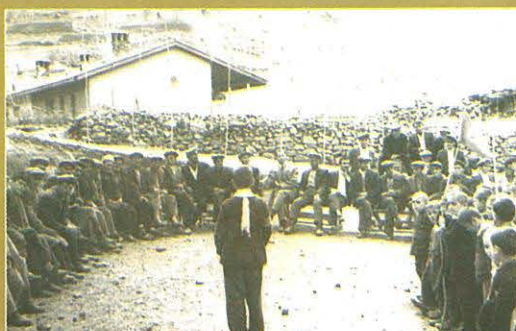
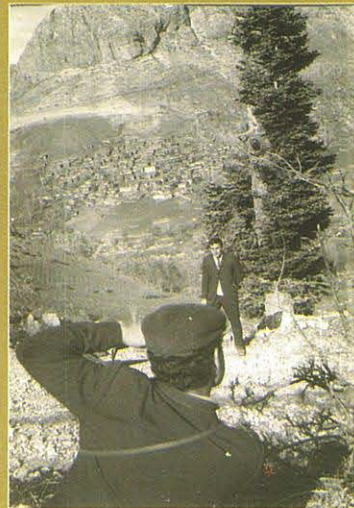
İkinci bir hatıra; Bizleri parasız yatılı okul imtihanlarına girmemiz için Hadim’e götürdü. Yorgun olmayın diye bir gün önceden gittik, çevreyi gezdirdi, sınav yerini gösterdi. Sınavda nasıl davranmamız gerektiğini anlattı. Lokanta ve otel ile görüşerek yeme, yatma ihtiyaçlarımızı halletti.

Hulusi Hocam, Eşi Suzan Hanım ile birlikte Çetmilileri onurlandirdilar. Sağ olsunlar, var olsunlar.

Çetmililer olarak; Bu güne kadar Köyümüzden gelmiş geçmiş bütün öğretmenlerimizi saygı ile anıyor, minnet duygularımızı arz ediyoruz. Allah hepsinden razı olsun.

Ahmet Hulusi Yeşil'den Çetmi Fotoğrafları

Pinar ÖZEL

Eski Fotoğraflar

Herkesin evinde, bir yerlerde; belki bir ayakkabı kutusunda saklanmış, belki de albüme sığmadığı için aralara sıkıştırılmış fotoğraflar vardır.

Siyah- beyaz fotoğraflar, renkli fotoğraflar, polaroid fotoğraflar...

Hepsinde bin bir anı, tükenmez hatıralar vardır.

Belki unutursunuz o anıları zaman içinde ama dolaplardan birinde o an acil olan bir eşyanızı ararken, elinize yapıştığında; o anın karesini eksiksiz hatırlarsınız.

Tıpkı önemli bir anda dinlediğiniz bir şarkının, her duyduğunuzda sizi o ana götürmesi gibi. Ya da annenizin kokusunu, ona ait bir yere girdiğinizde duyduğunuz gibi...

Tıpkı büyükannelerimizin evlerinin kokusunu hiç unutamamız gibi...

Sizi bilmem ama ben zaman zaman çıkarır, bakarım tüm eski fotoğraflara... Unutmamak için! Nankörlük, vefasızlık yapmamak için! Onları en eskisinden en yenisine doğru dizerim. Zamanın kimden, neyini aldığını görebilmek için. İnsanların yüzlerindeki ifadeleri daha rahat seçebilmek için. Gözlerdeki pırıltının azalıp, azalmadığını anlamak için. Umutların tükenip, tükenmediğini hissedebilmek için. İşte o zamanlarda söz veririm kendime, herkese iyi davranacağıma ve kimseyi kırmayacağıma dair. O sözümle inanırım artık kimseyi ihmal etmeyeceğime.

Ama zaman geçince, fotoğraflar aklımdan çıkınca yine unuturum verdim.

ğim sözleri. Zamanın akıp, gittiğini.

Belki umutların, beklentilerin azaldığını.

Keşke hayatın stresi, yoğunluğu, koşturmacası içinde ihmal etmesek kimseyi, daha vakitler tükenmemişken. Bahanelerin ardına sığınmadan tüm sevdiklerimizle yüzlerce, binlerce hatıra, anı biriktirebilsek. Sadece 3-5 fotoğraf değil, sayısız kare saklasak kendimize. Ve bu karelerin hepsinde bütün gözler gülüyor olsa. Tüm dostluklar, aşklar, tüm komşular ve herkes mutlu kareler oluştursa ve dünümüzü hep güzel hatırlasak...

Bir Fincan Kahvenin 40 Yıl Hatırı,
Elbet Vardır Demiş Büyükler.
Sulanmış Akşamüstü Bahçelerinde,
Dostluk Kokan Kahveler İçmişler.
Arıyorum Nerde O Bahçeler,
Dostluk Dumaniyla Tütsülü Geceler?
Kaybetmeyin O Fotoğrafları,
Kaybolan Dünümün Son Yadigârları.
Yok Artık Her Gün Seferde Geçerken,
Tüm Yalıları Selamlayan Kaptan.
Ya Da İnce Bir Tebessümle,
Balıkçıdan Küçücük Paketini Alan Adam.

Çok Mu Zor Karşıkı Komşuya
Serin Sabahlarda Bir Günaydın Demek?

Çok Mu Zor Eve Dönüşlerde
Yoldan Geçenlere İyi Akşamlar Demek?

Dünümüzü en güzel şekilde hatırlayabilmek ve mutlu dünler bırakabilmek için sevgi, saygı ve dostluğun hiç unutulmamasını diliyorum.

Mutlu dünler ve yarınlar hep bizimle olsun...

Hüseyin EŞİYOK

Gelgitlere dur diyelim

Çanakkale Savaşı'nın mağlup İngiliz komutanı Winston Churchill ülkesine döndüğünde çok yoğun eleştirilere muhatap olmuştu. Kendini savunan Winston Churchill; "Siz ağzına kadar su dolu bir küvette serçe parmağınız gibi küçük bir balığı tek elinizle yakalayabilir misiniz?" diye soru sormuştu. Kimse cevap vermeyince konuşmasına devam eden Winston Churchill; "Küvetteki küçük balık Türkler ve küvetteki su ise İslam inancıdır. Eğer biz küvetin tıpasını çekersek su akar gider ve küçük balığı da küvetin giderinde rahatlıkla yakalayabiliriz. Biz dünyanın en güçlü ordusu ile Türklere saldırdığımız halde, İslam inancına bağlılıkları sebebi ile yenildik. Onları dışarıdan yenmemiz imkânsız. Onları dini inanışları olan İslam'dan soğutursak ve kendi kültürümüzü aşılarsak küvette susuz kalan balık gibi olurlar" demişti.

İyice düşünmeden söylediğimiz sözlerden dolayı, sonradan pişmanlık duyduğumuz çok olur. Böyle bir duruma düşmemek için bir sözü söylemeden, sözün kayda geçmiş hali olan yazıyı yazmadan önce uzun uzun düşünmemiz gerektiği bilinciyle; bir kaç yıldır bu yazıyı yazıp yazmama hususunda tereddüt ettim. Bir kaç arkadaşla istişare edip fikirlerini sorduktan sonra yazmaya karar verdim. Bu yazımın herkesi hoşnut etmeyeceğini biliyorum.

On yıl evvel bir genç kardeşim bana geldi. Vefat eden anasının bir CD'de 5-10 saniyelik bir görüntüsü olduğunu, sadece annesinin bu görüntüsünün bulunduğu kısmı kesip ayrı bir dosya halinde başka bir CD'ye kaydedivermemi rica etti. Getirdiği CD'yi bilgisayarın CDROM'una takıp annesinin görüntüsünün bittiği yere kadar seyrettik. Bu CD'deki görüntü şehirde bir düğün salonunda çekilmiş. CD'nin içeriği bir saatlik kadınlı erkekli karışık bir eğlence (oynama) görüntüsü. 60-65 yaşını geçmiş tanıdık kadın ve erkeklerin (Çetmillerin) görüntüsünün bulunduğu cümbül cemaat oynama CD'sinin tamamını bile izlemeye içim el vermedi. Belki bir baş-

kasına göre normal olan bu görüntüler; alışık olmadığım için fena halde moralimi bozdu. On yıl öncesinin şartlarında bir saatlik bir CD içindeki 5-10 saniyelik bir görüntünün benim gibi amatör biri tarafından kesilip biçilmesi yeni bir CD yapılması zor işti. Bundan dolayı da emeğimin karşılığında ücret almayı düşünmüştüm. Eskilerde alış veriş yapan esnafların genelde alıp sattıkları malı miskal, terazi, baskül, kantarla tarttıklarını hepimiz biliriz. Ama sığır b.kunu terazide tartıp alıp satanı hiç görmediğim için bu görüntü kesip kopyalama işi hoşuma gitmedi. CD'yi getiren kardeşimize; Bu görüntüler hiç hoş değil. Bana göre ben bu CD'yi sana yapiverirsem; sen aklına geldikçe annenin görüntüsüne bakmak isteyeceksin, her seyredişte belki de hem annenin ruhu rahatsız olacak, hem de başka kişilerin mahrem görüntülerini seyrettiğin için sen günaha gireceksin. Boş ver, sen anneni sağlığındaki en güzel halleriyle hatırla, hatta bu CD'yi kır, yak gitsin dedim. Öylece konuyu kapattık.

On yıl evvel düğün salonlarındaki dansvari oyunlar oralarda kalır mı? Çok geçmeden Çetmi'ye de geldi. Çetmimizde son yıllarda alışık olmadığımız bazı haller peydah oldu ve adet halini almaya başladı. Bu durumdan belediye başkanı, muhtar, öğretmen, imam, amir, memur ve halkın kahir ekseriyetinin hepsi muzdarip. Ama herkes sabır diyerek; öne çıkıp bu gidişe bir dur diyelim, adet haline gelen bu hallere bir çeki düzen verelim diyemiyorlar maalesef. Kadınlı erkekli cümbül cemaat eğlenceler gelecek nesillere örf ve adet olursa vay halimize. Akli başında her Çetmiliyi rahatsız eden fakat kimse günde getirmek istemediği bu mevzuda bir şeyler yazmakla haddimi aşmış olmam inşallah. Cadde, sokak ve yollarda yapılan eğlenceler kamuya mal olduğu için maksadım kişilerin özel yaşamlarını eleştirmek, küçük düşürmek, aşağılamak değildir.

Askere gidecek gençlerimiz her sene her celpde asker sayısına göre 10-15

gün önce başlayarak birbiri ardına her akşam eğlence adı altında, sokak veya caddelerde gece yarısına kadar "Bas bas paraları Leyla'ya, Bir daha mı geleceğiz dünyaya, Aslan Mustafam" gibi sazlı sözlü müzikler eşliğinde çalıp çağırıp oynuyorlar. Gecenin yarısında oynama faslı bitince arabaların, motorsikletlerin kornalarına basılıp ısılk ve tezahüratlar eşliğinde Çetmi içinde birkaç defa da tur atıyorlar ki sormayın. O saate uyuyan çocuk, hasta olan adam, ertesi gün çalışmak zorunda olan insanlar kimsenin umurunda değil. Bu yıl ramazan ayının son günlerinde Çetmi Kız Kur'an Kursu tarafından düzenlenen Yaz Dönemi Programı 25 Ağustos 2011 akşamı iftardan yarım saat sonra başladı. Kur'an Kursu programı başlar da hemen karşı caddede asker oynama programı başlamaz mı? Oyun havaları kurs öğrencilerinin programını bastırınca rica minnetle askerlerden bir saat izin alındı "Programı bir saat içinde bitireceksiniz ha" şartıyla. Karşı caddedeki kalabalığın kurs programına gelenlerin iki katından fazla olması da dikkatlerden kaçmadı. Kurs çocuklarının yakınları ile iki elin parmak sayısının iki katı kadar katılımcı gelmesi çocuklar kendi kendilerine program yapacaklardı hülasa.

Bazı istisnalar hariç askere gidecek olan gençlerin aileleri, yakınları, hatta kasaba halkının neredeyse yarısı, çoluk çocuk, kadın erkek oynayanların yanında, yolların kaldırımlarında, damlarda çalınıp söylenen oyun havalarına tempo tutturup seyrediyor oynuyorlar. Aslan Mustafam havası coşturdukça coşturuyor, gecenin sessizliğinde. Hicap perdesini yırtan bazı kadın ve kızlarımız da girdi mi ortaya, rezalet tastamam. Aslan Mustafam bir daha, bir daha, bir daha çalınıp çağırılıyor. Coşuldukta coşuluyor galiba göklere uçuluyor. Gecenin sessizliğinde Aslan Mustafam'la ayyuka çıkan bağrıışmalar çağrıışmalar Tarkan konserlerinden aratmıyor.

Bazı istisnalar hariç kına gecelerinde de kadınlı erkekli cümbül cemaat oynamalar, Avrupa dansının yerli versiyonu.

Askere gidecek gençlerimizin ailelerinin umum Çetmiliye asker yemeği, düğünler öncesinde asbab yemekleri de bu yeni adetlerden. Hali vakti yerinde olanların, askere giderken, hacdan dönüşt gösterişe kaçmadan, borca giril-

meden yemek vermesi, ziyafet çekmesi elbette mubah ve güzeldir. Yapılsa da olur, yapılmasa da. Ama "falan yemek veremedi demesinler" diye; bir bakıma mecburiyet haline gelince işin rengi değişir.

Başbaşa olduklarında, karı-kocanın haram unsur ihtiva etmeyen oynamaları, birinin diğerine müziksiz olarak söyleyip oynaması, def gibi bir müzik eşliğinde çalıp söyleyip oynaması câiz görülmüş, diğer çalgılar eşliğinde (başbaşa iken) oynamaları tereddüt ve şüpheyile karışılmış, böylesi oynamanın nikâhın düşüp düşmemesi hususunda alâkası olmadığı söylenmiştir.

Asrı saadette bayram günleri müslüman kadınların bir araya gelip def çalıp eğlendiklerini, Peygamber Efendimiz (s.a.v.) tarafından da menedilmediğini biliyoruz. Müslümanlar sevinç günlerini, bazı meşrû müzik aletleri ve müstehcen olmayan türkü ve şarkılarla kutlayabilirler. Ancak bu, nefsi tahrik eden ve beraberinde içki gibi meşru olmayan şeyleri getiren bir tarzda olmamalı, çalınacak defler, zilsiz olmalıdır. Adabınca başkalarını rahatsız etmemek kaydıyla eğlenmek herkesin hakkı.

Kendi aile fertlerimizi, özellikle çocuklarımızı sokaklardaki asker eğlencelerinden, kına gecesi eğlencelerinin zararlarından koruyabiliyor muyuz? Bu gibi şeyler insanlara ve hele çocuklara her zaman cezbedici geldiğinden cevabımız maalesef hayır. Bunlar cemiyetin tamamı tarafından benimsenen bir

davranış olmasa bile kolayca kapılacak bir hastalıklar gibidir. İnsan nefsi bunlara meyillidir. Çocuklarımız da böylesi eğlencelerle haşır neşir olunca, kötü huylar farkında olmadan virüs gibi onlara da bulaşıyor.

Tüm bunlar Batı kültürünün ocaklarına dikip yeşettikleri incir ağaçlarının olgunlaşmış zehirli kültür meyveleri. Cennette Adem (a.s.) atamıza yasaklı meyveyi yedirip cennetten kovduran şeytan ile batı medeniyetinin ahlaksızlığı aynıdır. Bu ahlaksızlıklar Emperyalist Batının yaptırdığı 12 Eylül darbesiyle start verilen İlimli İslam Çığırının, namazlı niyazlı vekillerimizin geceli gündüzlü mesaisi sonucunda, Avrupa Birliği uyum yasalarıyla İlimli İslam Otobanı haline geldiğinin bir delili.

Yirmibeş yıl önce namaz çıkışında cami önündeki cemaatin yanından, kahve önündeki erkeklerin karşısından geçmekten hayâ eden kadınlarımız, kızlarımız, kızlarımızın kızları, oğullarımızın kızları, bu gün cümbül cemaat alkış ve Müzik eşliğinde kendilerinden geçerek felekten gün çalıyorlar. Görünen gidişatın bir kaç adım ötesi -Allah muhafaza- Geçen ya da Gelen Müzik Grubu ritmi eşliğinde şampanyalar patlatılarak dansöz Didem'le oryantal rakıdır ki, bunu temenni ediyor değiliz. Böyle azgınlıklar ne Bolay'da, ne Afşar da, ne de Balçılar'da var.

Vakti zamanında dans rezaletinin memleketimize de sirayet etme ihtimaline karşı; bir فرمانla Fransa'da dansı yasaklatıran Kanuni Sultan Süleyman Han'ın ahfadının "küvette susuz kalan balık gibi" zıplaşmaları ne kadar düşündürücü.

Şimdi hepimiz durup düşünsek; inancı-mıza, örf ve adetlerimize uygun olmayan, batının pompaladığı dans taklitlerine, bu azgınlık ve sapkınlık arasındaki gelgitlere dur desek olmaz mı?

Altı çift çizgili yaman çelişkilerimize; Üstad Necip Fazıl'ın diliyle sormak lazım.

"Şu geçeni durdursam, çekip de eteğinden;

Soruversem: Haberin var mı öleceğinden?" vesselam.

"Oyun bitince; şahta, piyonda aynı kutuya konur. (Puşkin)"

Mehmet TÜRKÖĞLU

Daha küçükken söylediğimiz ve arada sırada nostaljik türk filmlerinin bir bölümünde geçen bir şarkı “orda bir köy var uzakta...” şarkıyı söyleyen biraz buruk seslendirir parçayı. Özlemiden midir, yoksa melodi yada sözlerimi böyle gerektirir bilinmez. Ve sonra düşündürür insanı “köy ne anlam ifade eder?” cevabı değişir kişiden kişiye; kimine göre bir ömür geçirilen ve bir ömür daha verilse yine orada geçirilmek istenen bir yurttur köy. Kimine göre ise çaresizliktir “burada doğduk burada büyüdük bunca bağ, bahçe, bostan bana kaldı mecburen uğraşıyoruz.” Der ve zoraki bir bağlılıktan bahseder. Kimine göre altın yumurtlayan tavuktur köy. Yaz oldu mu tarla bankın bankamatığıne gidersin, şifre kısmını “EMEK” kelimesiyle doldurursun ve alırsın karşılığını.

Bundan 2 yıl önceye kadar köy kelimesini hep bu şekilde tasvir ederdim. Somut gerçekleri bunlar derdim köyün. İnsanlar bu yüzden giderler diye düşünürdüm. Halbuki yanlışmışım, çok önemli bir ayrıntıyı kaçırmışım gözden. Üniversiteden fakülte arkadaşım aynı zamanda da dostum olan bir çetmili Bilal GÖKGÜN ‘ü tanıyınca aslında anlamaya başladım köyü, köylüyü. Hayatımda tanıdığım köye gitmek için can atan tek insandır diyebilirim. Daha GELENEKSEL ÇETMİLİLER ŞENLİKLERİ’ ne 2 ay kala; çölde susuz kalmış bir bedevi gibi dünyanın en nadide şehirlerinden İstanbul’ da “köy, köyüm” diye bağırarak bir insan görünce bu bağlılığın nedenini gerçekten merak ediyorsunuz. Bu sebepten geçen sene tekrar katıldığım ama ilk kez bundan 3 sene önce teşrif edebildiğim Çetmi kasabasına ziyaret kaçınılmazdı, meraklarımı tam anlamıyla giderebilmek için.

Uzun yola çok gidip gelmişimdir. Ama

hiç UZUN sohbetim olmadı bir otobüs yada tren yolculuğunda hem kiminle ne konuşacaktım ki, tanımadığım insanlarla. Çetmi’ye yolculuk başlarken yolculuk hemen bitse de görsek şu meşhur çetmi’yi demiştim. Gizemini çözmek için sabırsızlanıyordum açıkçası. Oysa ki daha yoldayken garip bir sıcaklık hissetmiştim. Minibüs tıklım tıklımdı ama bu sıcaklık kalabalıktan değildi. İnsanların hal ve hareketleri tavırları etrafa sıcaklık yayıyordu adeta. Neyse yolculuk bitti, artık insanları kendine çeken kara deliğin içindeydin bende.

Gökgün ailesi ağırladı beni, sağ olsunlar hizmette de kusursuzdu. Ortaya konan bir sofraya, sayılmadan getirilmiş kaşıklar, 2-3 kap yemek ve bir aile ortamı hem de çekirdek fala değil köklü bir aile 2-3 kuşak orada. Dışarı çıkıyorsun bir hacı emmim geliyor hemen sarılıyor eline, hal hatır soruyor sonra, hoş geldin diyor. Büyük şehirlerde tabelalarda gördükleri “welcome(hoş geldiniz)” yazısına sevinenler burada canlısıyla sohbet etme fırsatı bulunca yavaş yavaş anlıyor aslında misafir perverliğin yaşadığını. Yolda yürürken selam vermeden geçmek yok tanışan da tanımasan da. Çetmi sınırları içerisinde özel bir dil konuşuluyor. Ve insan oraya gider gitmez özlemini duyduğu bu dili bağıra bağıra konuşmak istiyor. Dil “kardeşlik” diyor “dostluk” diyor “hoşgörü” misafirperverlik” diyor ve dil “saflık, temizlik” diyor. Şimdi anlıyorum Bilal’in neden bas bas bağırıldığını köy diye.

Çünkü kurtuluş demekmiş ve arınma pisliklerinden insanın...

TEŞEKKÜRLER ÇETMİ VE ÇETMİLİLER İYİKİ VAR-SINIZ. TEKRAR GÖRÜŞMEK DİLEĞİ İLE...

KÖY NEDİR?

Ramazan BAYRAM

Erken Göç

Sevgili dostlar, çocukken başımdan geçen bir olayı anlatmak istiyorum. Gerçi anlatmaya değer çok olaylar yaşadık. Fakat bu gerçekten anlatmaya değercek türden önemli bir olay.

1966 veya 1977 yılı olacak. Altı yedi yaşlarındayım. Eskiden kış erken gelir erkenden de açılırdı. Bizim İt Deresi dediğimiz mevkide biraz yerimiz var. Bu yer dere kenarında olunca yağın karlar erkenden erirdi. O sene yağın kar erkenden ermişti. O zamanlar köylümüzün birçoğu karlar açılır açılmaz mallarını alı yaylalarda güdebilmek için erkenden göç ederlerdi. O senede Emir kızı, bir iki kişi daha erkenden İt deresine göçmüş. Babam rahmetli pek dünya malını önemsemezdi. Fakat anam rahmetli babamın aksine biraz mal canlıydı. Başladı babama baskı yapmaya. Tabi bu arada yoklukta bu baskı işinde çok etken. En az on tane davar var. İki tane sözüm ona öküz, bir inek, yeni olmuş bir tana, bir düğ, birkaç tane oğlak, bir adet katır.. Hepsi ahırda, önlerine dökecek saman yok. Sanırım ya mart ayı yada Nisan başları. Anam rahmetli, "herkes göçmüş biz de göçelim, mallara verecek saman kalmadı. Gidelim malımız yayılsın" dedi. Babam, "yahu garı bitene kadar verelim bakalım Allah kerim" der. Anam, "olmaz gideceğiz" diye diretir. Sonunda bir gün sabah hayvana biraz yiyecek, tomata bulgur ne varsa, bir iki kat yatak yükledik. Sığırı davarı önümüze kattık. Babam rahmetli, benden bir yaş büyük ablam (ikimizde çocuğuz yani) Hoh, kiş, hoh kiş yola düştük. Uzatmayalım İt deresine vardık. Harman damına oturduk. Anam rahmetli köyde kaldı. Bizde ablamla sığır davar gütmek için yaylaya geldik. Dağların yamaçları karlı fakat İt deresi çukur olunca oraların karları açılmış. Mallarımızı yeşil otlar arasına sürdük. Malların rahatı iyi yayılıyorlar... Yanlışım olmasın bir gün mü yattık iki gün mü bilmiyorum. Akşam öyle bir ayaz çöktü ki anlatamam. Kar ayazı. Damın içindeki ocağa odunlarla iyi bir ateş yaktık ve yattık. Sabah gözlerimi bir açtım ki, babam yayla damının kapısını açmaya çalışıyor. Ortalığı kar kaplamış kapı açılmıyor. Neyse zar zor kapıyı açtı. Bu arada bir taraftan da anama "niye göçelim" dedi diye söyleniyor. Ocağa kuvvetli bir ateş yaktı. Bize, "siz ateşin başında oturun ben mallarımızı dikmen dedesinden aşağı süreyim. Köye gitsinler sonra gelir sizi götürürüm" dedi. Büyük malları, sığır davar neyse... Erken göçen öbür komşularda toplandı gittiler. Ablam, ben, katı ve oğlaklar birde yeni olmuş dana orada kaldık. Babam mallar dikmen dedesinden aşağı eğmiş geldi. Ateşin

başında kuru yavan bir şeyler yedik. Sağ olsun Ramazan dayım köydeydi. Bunlar gelemezler şimdi demiş katırına binmiş geldi. Hemen toparlandık. Katırın birine bir heybe arttılar. Birkaç parça bir şeyle oğlakları heybenin gözlerine doldurdular. Öbür katıra da bir heybe arttılar onun bir tarafının içine ablamı, diğer tarafına da beni koydular. Tanayı da getirdiler semerin ortasına bastırdılar. Tananın baş kısmı ablamdan tarafa arka tarafı da benden tarafa geldi. Taa çocukluktan şansım yoktu Tananın kığı benim boynuma geldi dayandı. Neyse biz heybenin gözlerinde, tana ortada sallana sallana öde belenine kadar geldik. Tabi köye yaklaşınca havalar biraz ısındı ya bizim tana kaldırdı kurta-rıverdi sade suyunu. Ağzıma gitmesin diye mümkün merteye geriye gağırıştım. Çağıl çağıl boynumdan aşağı gidiyor sıcak sıcak. Kafamı geri attım ya zor konuşuyorum. Başladım babama bağırma; Babaaa, babaaa... Babam önden seslendi. Zaten canından bezmiş, sinir küpü olmuş: Ne var lan ne bağırırsın? Tana üstüme işedi. Ne yapayım üstüne işediyse, sabret geldik işte. Dedi kızdı. Neyse bu arada eve geldik. Önce Tanayı indirdiler sonra sıra bize geldi. Beni heybenin gözünden bir çıkardılar ki her tarafım batmış. Anam, bu çocuğun hali ne? Babam öfkeyle, "ne yapalım, sağ salım geldiğine şükretsın" dedi. Bana bakıpta halimi görenler vazi-yetime katla katla güldüler...

ÇETMİ'DEN HABERLER...

YAŞLI, DÜŞKÜN VE HASTA OLANLAR

Fadime DERE (Çetmi'de)

Ümmü AKCAN (Çetmi'de)

Mehmet KARADENİZ (Çetmi'de)

Ayşe AYVAT (Gök kerim Mustafa'nın Eşi) Çetmi'de

Mustafa KARADENİZ (Kahveci MUstafa) Çetmi'de

Hüseyin UÇAR (Kalaycı Hüseyin) Alanya'da

Fadime UÇAR (Kalaycı Hüseyin'in eşi) Alanya'da

VEFAT EDENLER

Ramazan TAŞTEKİN (Kadı Süleyman'ın oğlu) (01.06.1969 - 17.08.2011)

EVLENENLER - NİŞANLANANLAR

Çilek Ali'nin oğlu Hasan Hüseyin Seçen,

Kadir Cengiz'in kızı Esra ile evlendi.

Baki Solmaz'ın oğlu Hüseyin Solmaz ile,

Mustafa Aksoy'un kızı Gülnihal'in resmi nikahları yapıldı.

Hasan Bozdağ'ın oğlu Mehmet Bozdağ,

Mevlüt Şavkır'ın kızı Hacer Şavkır ile evlendi.

Kerim Bozdağ'ın kızı Ayşenür Bozdağ,

Antalya'dan Cemal Tavşan'ın oğlu Harun Mahmut Tavşan ile evlendi.

Veli Bozdoğan'ın kızı Fatma Bozdoğan,

İzzet Aslan'ın oğlu Adnan Aslan ile evlendi.

***Hasta olan hemşehrilerimize acil şifalar,
vefat edenlerimize rahmet ve mağfiret,
evlenen gençlerimize ömür boyu sağlık ve mutluluklar dileriz.***

Niğmetullah UÇAR

ramazan TAŞTEKİN

Bu sabah sekizde Mevla'yı
bulmuş
Dünyadan göçmüştür Gadı
Ramazan
Ölümü kuzanda havuzda olmuş
İçine düşmüştür Gadı Ramazan

Otuzlu yaşlarda köyde işsizdir
Amelelik yapar ev geçindirir
Para kazanmaya gayret gösterir
Bulup götürmüştür Gadı Ramazan

Birileri ona iş veriyordu
Bitirmeye gayret gösteriyordu
Muhtaç olmayayım ele diyordu
Azmi sürdürmüştür Gadı Ramazan

Saf bir hali vardı masumdu yüzü
Herkesine inanır temizdi özü
İşini bilirdi açıktı gözü
Gülmüş güldürmüştür Gadı
Ramazan

Sülalesindendir Gadiğlunun
Süleyman Taştekin babası onun
Takavittlere de anadan torun
Bundan övünmüştür Gadı
Ramazan

Yüzünde bulunan yanık yüzünden
İnsanları fazla güldürüşünden
Hayatı gülere sürdürüşünden
Başka görünmüştür Gadı Ramazan

Bazıları ona bir şeyler derdi
Çoğu kez aldırmazdı gülüp geçerdi
Kızdığı zamanlar çok içerlerdi
Bazen üzölmüştür Gadı Ramazan

Şekir Mehmet kızı oldu karısı
Sanki bir elmanın iki yarısı
Çetmi'de herkeste vardır anısı
İyi görünmüştür Gadı Ramazan

İki evladı var onları sever
Birlikte gülere yaşamak ister
Kimbilir hayattan neleri bekler

Neler düşünmüştür Gadı Ramazan

İki oğlan bir kız üç kardeşi var
İkamet yeridir Çetmi'de yaşar
Bir mesleği yoktur işçilik yapar
Mutludur gülmüştür Gadı Ramazan

İnşaat işinde çalışmaktadır
Sabah sekiz gibi işine varır
Havuzda bir hortum takılacaktır
Biraz düşünmüştür Gadı Ramazan

Ayağı şevikti her işe koşar
Biri bir şey dese hızlıca yapar
Kendinden beklenir o bunu anlar
Çıkıp yürümüştür Gadı Ramazan

Bir süre beklerler gelmiyor geri
Ona bakmak için gider diğeri
Varıp da bakınca titrer dizleri
Suda görölmüştür Gadı Ramazan

Nasıl olduğunu kimse bilmiyor
Zaten bu işe de akıl ermiyor
Yüzme bilmediği hep söyleniyor
Havuzda ölmüştür Gadı Ramazan

Alına yazılmış olunca kader
İnsan ayağıyla kendisi gider
Kafa karıştırır çekilen keder
Belki düşünmüştür Gadı Ramazan

Haber verilince ekip geliyor
Nasıl olmuş diye keşfediliyor
Cesedi Hadim'de inceleniyor
Deneğe dönmüştür Gadı Ramazan

Konya'ya sevk olur gider cesedi
Bilmiyoruz doktor ne inceledi
Kesip biçilirken o fark etmedi
Belki de görmüştür Gadı Ramazan

Bedeni giderek şehir dolaştı
Onun ruhu çoktan hakka ulaştı
Acı haberini duyanlar şaştı
Herkesi üzümüştür Gadı Ramazan

Konyada doktorlar bakar inceler
Ölüm sebebine kalp krizi der
Havuz kenarında can vermiş meğer
Sonra da düşmüştür Gadi Ramazan

Ramazan ayının on birinde
Konya'dan geç vakit gelindiğinde
Mezara konulur akşam vaktinde
Böyle gömülmüştür Gadi Ramazan

Şimdi mezarında huzura erdi
Kalan dostlarına acılar verdi
Elden bir şey gelmez bu bir kaderdi
Hak'ka yürümüştür Gadi Ramazan

Hüseyin EŞİYOK

Kurban bayramı vesilesiyle

Şair Nabi'yi Ağlatıp

Bayıltan Şiiri

Şair Nabi¹, 17. Yüzyıl Osmanlı Paşalarından birinin iltifatına mazhar olur. Devlet Erkânıyla beraber hacca giderler. O devirlerde hacca deve ile gidilir. Develerin sırtına yüklenen mahmil ismi verilen, iki kişinin rahatça yolculuk edebileceği bir semer vardır. Nâbî ile Paşa da böyle bir deve de yolculuk ederler. Kafiye Medine-i Münevvere'ye yaklaşmıştır. Vakit gecedir. Resûlullah (sas) Efendimize bir an önce ulaşma özlemiyle Nâbî'nin gözüne uyku girmemiştir. Fakat kafiledeki bir paşa, hem de ayaklarını kibleye doğru uzatmış, uyumaktadır. Nihayet bir seher vaktinde kafileyle Medine topraklarına girerler. Nâbî, Peygamberimizin kabrini ziyaret edeceğim diye heyecanlanır. Fakat kafiledeki (aynı devede yolculuk yaptıkları devenin mahmilinin öbür tarafındaki) Paşa (veya kişi) ise ayaklarını kibleye doğru uzatmış, uyumaktadır. Nâbî, Paşa'nın bu halinden çok müteessir eder.

"İki cihan güneşinin bulunduğu topraklara geldik. Biraz sonra Sevgilinin Beldesi Medine şehrine gireceğiz. Böyle yatmak hiç münasip olur mu?" diye düşünür. Peygamberimiz (s.a.v)'in beldesinde, edebe aykırı böyle bir gaflet hâline üzülen Nâbî içinden gelen ilhamla dudaklarından heyecanla şu mısralar dökülür.

Sakin terk-i edebden.

Sakin terk-i edepten, kûy-i Mahbûb-i Hudâ'dır bu;
Nazargâh-ı ilâhîdir makam-ı Mustafa'dır bu...!

Felekte mâh-ı nev Bâbu's-selâm'ın sîne-çâkidir;
Bunun kandîli, cevzâ matla-ı nûr-i ziyâdır bu !

Habîb-i Kibriyâ'nın, hâbgâhıdır fazîlette;
Tefevvuk kerde-i arş-ı Cenâb-ı Kibriyâ'dır bu.

Bu hâkin pertevinden oldu, deycûr-i adem zâil;
Amâdan açtı mevcûdât, çeşmin tûtiyâdır bu.

Murâad-ı edeb şartıyla gir Nâbî bu dergâha;
Metâf-i kudsîyândır, bûsegâh-ı enbiyâdır bu !

Açıklaması: *Burası Allah'ın sevgilisinin beldesidir. Cenâb-ı Hakk'ın nazar buyurduğu, Ravza-i Nebî'dir. Bu gökteki yeni ay, Bâbüsselâm kapısının yüreği yanık âşığıdır. Ayın kandili Cevzâ yıldızı bile ışığının nurunu ondan almaktadır. Burası, Allah (cc) nû sevgilisinin ebedî istirahatgâhının, türbesinin bulunduğu yerdir ve fazilet bakımından Cenâb-ı Hakk'ın arşının bile üstündedir. Bu toprağın ziyâsından, yokluğun karanlıkları ortadan kalktı. Bütün yaratılmışların görmeyen gözleri açıldı, çünkü bu toprak, gözlere şifa veren sürmedir. Bu dergaha edep ölçülerini gözeterek gir; çünkü burası meleklerin tavaf ettiği ve peygamberlerin tecelli ettiği bir yerdir.*

Nâbî farkında olmayarak bu mısraları birkaç kere tekrarlar. Her tekrar edişinde sesi biraz daha yükselir. Ve nihayet kervandakilerin tümü Nâbî'nin mısralarını duyarlar.

-Nâbî ne oldu, ne söylüyorsun,² diyerek seslenir kervandaki Devlet Erkanından biri.

Nâbî de : - Efendim, Peygamberimizin kabri sadetlerinin bulunduğu Medine

şehrine geldik de, bazı şeyler hatırladım, bunları söyledim der.

Paşa'nın davranışı kasti olmasa da çok utanır. Paşa da Nâbî'nin heyecanına katılır. Abdest alıp yaya olarak Medine sokaklarında Ravza-i Mutahhara'ya doğru yürürler. Mescid-i Nebevi'nin minarelerinden sabah ezanı okunmaktadır. Ezanın ardından kulaklarına başka bir kaside sesi gelir. Durup dinlerler. Gelen kaside sesi Mescid-i Nebevi'nin minarelerinden yükseliyor. Sesi dikkatle dinleyince, biraz evvel Nâbî'nin söylediği mısraların (kasidenin) müezzinler tarafından sâlâ verir gibi okunduğu anlaşılır. Kervandakilerin hepsi hayrete düşüp iyice duyulanırlar.

Paşa; Nâbî'ye şöyle seslenir: -Nâbî bu hal nedir ?

Nâbî de: -Bilmiyorum der.

Her ikisi de sükût ederler ve beraberce minarelerden birinin kapısında Müezzinin minareden inmesini beklerler. Müezzin inince:

-O söylediklerin ne idi, onları ne için söyledin, sebebi nedir ? diye sorarlar. Fakat Müezzin bir türlü söylemez. Ne kadar ısrar ettilerse de; -"Söylemem, kafamı kesseniz de söylemem!" deyince:

-Ama, der Nâbî, Bunları biraz önce ben söyledim. Size kim söyledi. Bu sefer müezzinin tavrı ve şekli değişir heyecanla: -Senin ismin Nâbî mi ? -Evet cevabını alınca; müezzin Nâbî'nin ellerine, Nâbî de müezzinin boynuna sarılır.

Bu dehşetli manzarayı seyreden Paşa, dayanamayıp:

-Nereden bildin bunun isminin Nâbî olduğunu, Allah aşkına söyle, der.

Müezzin rüyasını anlatır. -Efendim, akşam abdestli olarak yatmıştım. Biraz evvel Peygamber efendimizi rüyamda gördüm. "Ya müezzin kalk yatma. Benim âşık-larımdan biri benim kabrimi ziyarette geliyor. Muhabbetinden benim için şu kasideyi söylemiştir. İşte bu cümlelerle minareden onu istikbal et." dedi. Ben de hemen kalktım. Abdest aldım. Mescidi Nebevi'nin diğer müezzinlerine gördüğüm rüyayı anlattım. Hepsisi de benim gördüğüm rüyanın aynısını gördükleri için hiç bir tereddüdümüz kalmadı. Peygamberimizin iltifatına mazhar olan âşık kimdir diye düşünerek minareye koştuk. Öğretildiği gibi okuduk der.

-Nâbî, "Resulullah benim için; ümmetimden mi dedi ?" diyerek sevincinden oracığa bayılıp düşer.³

Şair Nâbî'nin gösterdiği edep tavrının sevinciyle hacc ifa etmenin bütün Müslümanlara nasip olması duasıyla... Allah'a hamd, Resulüne salavat, müminlere selamla-rımla.

(Endnotes)

1 Şair Nâbî (*Rahmetullahi Aleyh*) Osmanlı Döneminde yaşamış şair ve velîdir. Nabi'in asıl ismi Yusuf'tur. Nâbî, evliyâlar ve enbiyâlar şehri olarak bilinen Rûha (Urfa) da 1642 (H.1052) senesinde doğ-

du. İlim öğrenmek için Şeyh Yakup Halife'ye teslim edildi. Yakup Halife ona kuzularını gütmekle görevlendirdi. Birkaç günlük çobanlıktan sonra; içinden kendi kendine: 'Ben kuzu gütmeye mi, çobanlık etmeye mi geldim? Bir an önce İstanbul'a gidip de ilmi irfan öğreneyim' diye soruyordu. Manevi yönüyle bunu gören hocası Yakup Halife bir gün onu yanına çağırır. Hocası: 'Yavrum Yusuf, seni İstanbul'a göndermek istiyorum.' 'Hocam İstanbul kim, ben kimim? Bu kadar okumuş, ilerlemiş talebelerin varken...' 'Yavrum, sen ilmi doğuştan almışsın, Yusuf gözlerinle gözlerime bak!' dedi ve bilmesi gerekenleri de transfer ediverdi. Nabi 1712 (H.1124) senesi Rebî'ül-evvel ayının üçünde Cumartesi günü vefât etti. Üsküdar'daki Karacaahmed kabristanlığında metfundur.

2 "Nâbî ne oldu, ne söylüyorsun", diye seslenen kişinin Osmanlı Sultanlarından biri olduğu da zikredilmektedir. Osmanlı Sultanlarının haccetme hasretiyle kavrulduğu halde, "Padişahlara hac lâzım değildir; oturup adl eylemek evlâdır. Câiz ki, bir fitne zuhûr eyleye" fetvasınca hacca gitmedikleri hususu dikkate alındığında seslenen kişinin Devlet Erkanından Yüksek bir zat olduğu düşünülmektedir. Cennetmekan Sultan II. Abdülhamit Han'ın gizlice tebdili kıyafet haccettiği bazı kaynaklarda aktarılmaktadır. İşin gerçeğini Allah (cc) bilir.

3 Hadise bir kaç farklı kaynaktan derlenmiş olup hiç birinin özünde değişiklik olmamakla birlikte başkaca anlatımlar da vardır.

Niğmetullah UÇAR

Davet büyük yerden gelmiş olunca
İcabet etmiştir Ellez garısı
Vakit tamam olup vade dolunca
Berzaha gitmiştir Ellez garısı

Evin balkonuna oturur bakar
Geçenlere derdi gel üzüm kopar
Evine gelene ikramlar yapar
Bol bol yedirmiştir Ellez garısı

Gavgalı Baki'nin kızıydı önce
Ellez beğeniyor onu görünce
Babası veriyor dünür gelince
Murada ermiştir Ellez garısı

Son senelerinde kendini yordu
Bükülmüş beliyle dolaşıyordu
Konuşacak gerçek dost arıyordu
Öylece gezmiştir Ellez garısı

İlk çocuk doğunca demişler Ali
Atalara saygı gösterilmeli
Kayınbabasını severmiş belli
İsmi vermiştir Ellez garısı

Köyde hastalığı artınca bıkmış
Antalya'ya gelip doktora çıkmış
Hastaneye yatmış tahlil yapılmış
Bir şeyler sezmiştir Ellez garısı

Kıza Fatma diye isim vermişler
İkinci oğlana Hebip demişler
Baki de olunca çok sevinmişler
Bakıp giydirmiştir Ellez garısı

İlaçlar derdini dindirmiyordu
Zaman dolmamıştı direniyordu
Hasta yatağında o inliyordu
Hayalen gezmiştir Ellez garısı

Genç yaşta Hebip'i toprağa verdi
Ona çok üzülür yanar, inlerdi
Aklına geldikçe ah yavrum derdi
Acılar çekmiştir Ellez garısı

Ramazan ayında beşinci gece
Vadedilmiş olan süre bitince
Beden rahatladı zaman gelince
Canını vermiştir Ellez garısı

Eşi vefat etti yalnız yaşadı
Hatıralarını unutamadı
O evden bir türlü ayrılamadı
Sabır göstermiştir Ellez garısı

Gece vefat eder alır dostları
Seher ile başlar hazırlıkları
Çetmi mezarlığı bekler onları
Köyüne gelmiştir Ellez garısı

Oğlu evi yıkıp yapmak istedi
Hatıram var diye onay vermedi
Kimseye gitmedi evde bekledi
Yollar gözlemiştir Ellez garısı

Dünyada görülen hesabı bitti
Ümit ediyoruz cennete gitti
Cefekar, vefalı, cömert, yığitti
Toprağa girmiştir Ellez garısı

Oğlu yurt dışında Almanyadaydı
Kızı, küçük oğlu Antalyadaydı
Anıları aklı hep onlardaydı
Haber beklemiştir Ellez garısı

Niğmetullah yazdı bildiği kadar
Arkasından onu rahmetle anar
Fani insan ölür adıyla yaşar
Dillerde gezmiştir Ellez garısı

Emine Yıldırım

Taşkent'te Çetmili Öğrenciler

1974 yılında Taşkent Ortaokulunda okuyan Çetmili öğrenciler... Soldan sağa Şeref Çilek, Abdullah Şavkır, Ahmet Özel, Niyazi Yıldırım, Hüseyin Özel ve Kerim Bozdağ... Başlarda bulunan ve askeri üniformayı andıran şapkalara dikkat!...

Fotoğraf Niyazi Yıldırım'dan alınmıştır.

17 bin 34 metrelik tünelin 15 bin 275 metresi tamamlandı

Uzun, aktarılan 414 milyon metreküp su ile Konya kapalı havzasında bir kısım alanın daha suya kavuşacağını vurgulayarak, şunları kaydetti:

"Projeyle Konya'nın önümüzdeki 35 yıllık içme suyu ihtiyacı da aktarılacak 100 milyon metreküp su ile karşılanmış olacak. Çalışmalar 24 saat esasına göre 3 vardiya sistemiyle sürdürülmektedir. En kısa zamanda projeler tamamlanarak hayata geçirilecek. Mavi Tünel delgi çalışmaları da hedeflendiği şekilde bitirilmesi için ekplerimiz çalışmalarını sürdürüyor. Şu anda TBM (tünel delgi makinesi) ile yürütülen çalışmalarda Mavi Tünel'in 15 bin 275 metresine ulaşılmış durumda. Ayrıca tünelin diğer tarafından da klasik del-patlat yöntemiyle yapılan çalışmalarda 310 metreye ulaşıldı. Bir aksilik olmazsa hedeflendiği gibi Mavi Tünel çalışmalarının 17 Aralık'ta bitirilmesi için çalışıyoruz."

Mavi Tünel Projesi'nde son durum

Konya Ovası'nı suyla buluşturacak "100 yıllık rüya" Mavi Tünel Projesi'nde 235 işçi tarafından 3 vardiya sistemiyle 24 saat sürdürülen çalışmalarla 17 bin 34 metrelik Mavi Tünel'in, 15 bin 275 metresinin tamamlandığı bildirildi.

KOP'un en önemli adımı olan, Konya Ovası'nı suyla buluşturacak "100 yıllık rüya" Mavi Tünel Projesi, tüm hızıyla devam ediyor. 2007 yılında temeli atılan 17 kilometre 34 metrelik Mavi Tünel Hattı'nda çalışmalar 235 işçinin, 3 vardiya 24 saat çalışmasıyla sürdürülüyor. Mavi Tünel kapsamında, Akdeniz'e boşalan Göksu Havzası'ndaki suların 414 milyon metreküplük bölümünün Konya'ya aktarılması, bu suyun tarım alanlarının sulanmasında ve Konya'nın içme suyu ihtiyacının karşılanmasında kullanılması hedefleniyor.

DSİ Konya 4. Bölge Müdürü Mustafa Uzun, yaptığı açıklamada, Konya Ovası Projeleri(KOP) kapsamında yürütülen Mavi Tünel ve Bağbaşı Projesi'nde sona yaklaşıldığını söyledi.

Proje ile Mavi Tünel vasıtasıyla Bağbaşı, Bozkır ve Avşar barajlarından toplam 414 milyon metreküp suyun Konya havzasına aktarılmasının hedeflendiğini ifade eden Uzun, "Mavi Tünel ve Bağbaşı Barajı kısa süre içinde tamamlandıktan sonra inşaat çalışmalarına geçen ay başlanmış olan Bozkır Barajı da önümüzdeki yıllarda tamamlanacak. Önümüzdeki ay ihale çalışmalarına başlayacağımız Avşar Barajı da tamamlandıktan sonra Konya kapalı havzasına 414 milyon metreküp su aktarılacak" dedi.

İşçiler, Kurban Bayramı'nda da çalışmalara devam edecek

Bağbaşı Barajı ve Mavi Tünel İnşaatı Projesi Müdürü Umut Emre Karataş ise 2009 tarihinde delgi çalışmalarına başladıkları 17 bin 34 metrelik Mavi Tünel'in delgisinin 15 bin 275 metreye ulaştığını bildirdi.

Delgilerle beraber tünelin beton kaplama işlerinin de tamamlandığını ifade eden Karataş, "Jeolojik herhangi bir sıkıntının olmaması veya delgi makinesinde büyük bir arızanın çıkmaması durumunda Mavi Tünel'in delgi işleminin 17 Aralık'ta tamamlanması hedeflenmektedir" diye konuştu.

Karataş, Mevlana'nın ilk eşi olan Gevher Banu'nun adını verdikleri 1 adet TBM makinesiyle delgi işlemlerine devam ettiklerini dile getirerek, çalışmalarını 3 vardiyalı sistemle yaklaşık 235 personelle sürdürdüklerini bildirdi.

Delgi makinesi ile tünelde günde ortalama 20 metre ilerlediklerini anlatan Karataş, 17 Aralık hedefine ulaşabilmek için Ramazan Bayramı'nda mesai yapan işçilerin Kurban Bayramı'nda da çalışmalara ara vermeden devam edeceğini kaydetti.

Mavi Tünel

OLUK ÖNÜ YENİ ÇEHRESİNE KAVUŞUYOR

Rahmetli Kuru Mustafa'nın yerinin içinde bulunan ve Oluk Önü olarak atlandırılan yer hemşerimiz Mehmet Karaca'nın yapımını üstlendiği çalışmalarla yeni çehresine kavuşuyor. Hemşerilerimiz Mehmet Ünal, Memiş Uslan ve Mahmut Semerci'nin katkılarıyla yapımı devam eden sahada çok güzel bir mescit, oturma yerleri ve çeşmeler ilk göze çarpanlardan.

Kendisi ile konuştuğumuz Mehmet Karaca burayı kısa zamanda tamamlayarak hizmete açacaklarını belirterek hayır sahiplerine bu eseri Çetmililerin istifadesine sunduklarından dolayı teşekkür etti.

KIZ KUR'AN KURSU

Yaz Dönemi bitti...

Çetmi Kız Kur'an Kursu Yaz Dönemi bitiminde Akşam Programı 25 Ağustos 2011 tarihinde akşam namazını müteakip İlköğretim Okulu Bahçesinde yapıldı.

Program İstiklal Marşının okunması ve saygı duruşundan sonra Çetmiller Vakfı Başkanı Mehmet Balcı'nın konuşmasıyla açıldı.

Slayt Gösterisi yapıldı.

Öğrenciler Kur'anı Kerim, Şiir okuyup, ilahiler söylediler.

Kurs Hocası Sümeyye Atiz yönetiminde program sunuculuğunu İsmahan Çilek yaptı.

Emine Bircan :
Kur'anı Kerim ve Anneye Mektup yazısını okudu, ilahi söyledi, piyeste görev aldı.

Gamze Topdemir :
Kur'anı Kerim mealini okudu. İlahi söyledi, piyeste görev aldı.

Fatmanur Ergül :
İlahi söyledi.

Ayşe Çilek :
40 Hadisi okudu. İlahi söyledi. İlahi grubunda görev aldı.

İsmahan Çilek :
Sunuculuk yaptı. Sen Yoktun şiirini okudu.

Esra Ertek :
İlahi söyledi.

Zekiye Yıldırım :
İlahi söyledi.

Esra Karadeniz :
Sen Duyasın isimli şiiri
okudu.

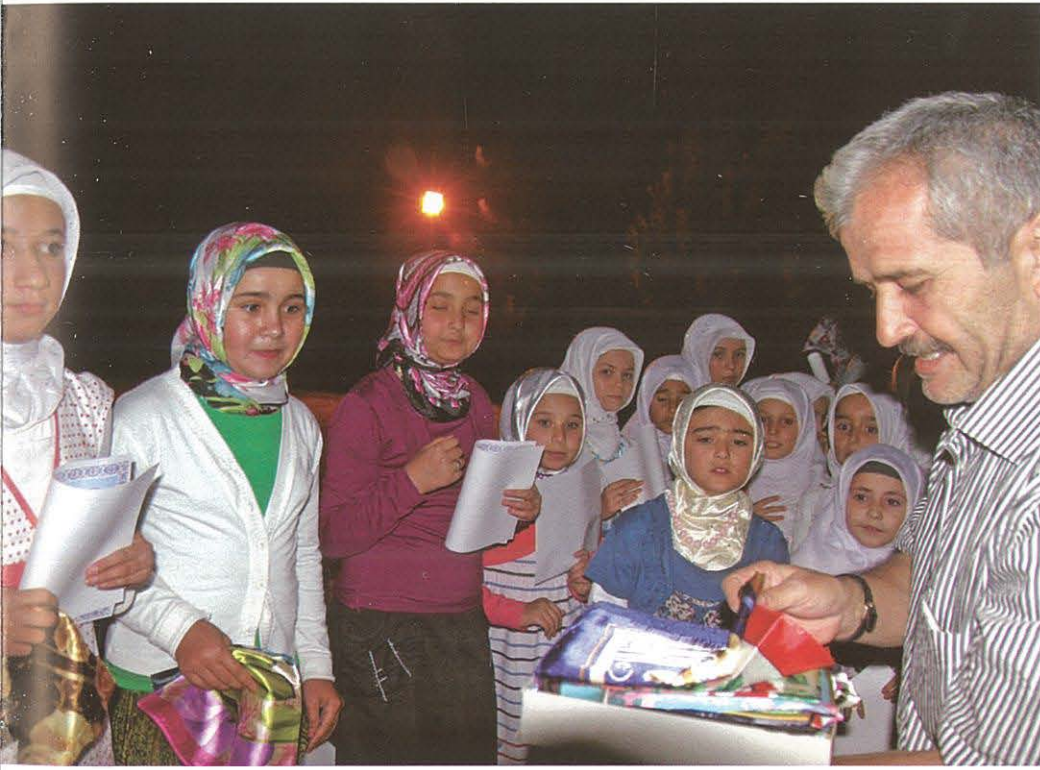
Emine Dere :
Sabah Duası şiirini okudu.

Meryem Aslan :
Peygamberim şiirini
okudu.

Ümmü Selem Atiz :
Kabeyi anlattı. Şiir okudu.

Ahsan Kübra Aslan :
Mescidi Nebevi'yi
tanımladı.

Minikler Grubu :
571 İlahisini,
Öğretmenim Dedi Ki,
Ya İlahi Şiirlerini okudular.

Büyükler Grubu :
Okuyalım Kur'anı ve
O Geliyor İlahilerini
söylediler.

Fadime Zehra Eşiyok :
İlahi Söyledi. (Kıyılarda
Yusuf) ve Namazla ilgili
yazı okudu.

. . .

Program kapanışında
Yaz Dönemi Kurs
Öğrencilerine ve bazı
misafirlere hediyeler
dağıtıldı.

Bu programa
katkıda bulunan herkese
teşekkür ederiz.

Ayrıca Varsak bölgesinde çelik kapı imalatı yapmakta, çelik kapı satış yeri ise eski sanayi Ulu cami yanındadır.

Şirketin kurucu ortakları Hüseyin Yıldız, Ramazan Sevinç ve Metin Yıldız'dır.

Metin Yıldız inşaat bölümünde önemli işleri yürütmektedir.

Hemşerimiz Ramazan Sevinç Ermenek Sarıvadi köyündendir. Emlak ve arsa işlerine bakar. Kendisi bir Çetmi'li gibi köyümüz için elinden geleni esirgemez. Büroda bulunan kumbara onun Çetmililere yardım kasasıdır adeta...

Ahu İnşaat Antalya Kepez ilçesini merkez alarak, arsa alım satımı, yapı ve müşavirlik hizmeti verdiği, diğer yapımcı firmalara müşavirlik hizmeti ve tedarikçilik yapmaya devam etmekte ve bölgede adeta lokomotif rol oynamaktadır.

Yüksek oranda göç alan bölgede zaruri konut ihtiyacını karşılamak ve dar gelirli vatandaşlarımıza ev edindirmek Ahu İnşaatın temel hedeflerindendir.

Yıllık yüz adeti aşkın konut inşası ve düşük fiyat garantisi ile TSE'li ürün ve kalite anlayışıyla bu ihtiyaca cevap vermeye çalışmaktadır.

Şirket, yaptığı yararlı çalışmalarla yöremiz insanlarının gururu olmuştur.

Ahu İnşaatın istihdam ettiği yüze yakın personelden en az üçte biri yöremiz insanlarından oluşmaktadır. Ayrıca şirketin ihtiyaç duyduğu malzeme tedarikinde öncelikle hemşerilerden alışveriş yapmaya dikkat edilmektedir. Bu durum şirketin hemşerilik değerine verdiği önemi göstermektedir.

Şirketin yarınki hedefleri, uluslararası danışmanlık hizmetinde olduğu gibi, ulusal ölçekte geliştirdiği projelerle, ülke ekonomisinin ve işletmelerinin daha sağlıklı işlemesinde üzerine düşeni yerine getirmek arzusu vardır.

Ahu İnşaatın yakaladığı tüm başarıların altında ülke insanının dayanışması, kadirşinaslığı ve onların verdiği özgüven vardır.

Şirket, çevreye verdiği güven ve yine insanlarımızdan aldığı güven

Çetmi'li ve Ermenekli girişimcilerimizin hızla büyüyen önemli kuruluşlarından birisidir Ahu İnşaat. Bünyesinde en az yüzlerce kişinin çalıştığı, sayısız hizmetlerle göz dolduran önemli bir müessese. Kısa zamanda yapılan inşaatlarla yüzlerce aile onlar sayesinde ev sahibi oldu. İş ve istihdam sağlayan istikrarlı bir şirket. Mevcut kuruluşlarını dergimiz sayfalarında siz okuyucularımıza tanıtmak istediğimiz Ahu İnşaat yöneticileri bu arzumuzu gerek yok diyerek tevazu ile reddettiler. Israrlı taleplerimiz karşısında aldığımız kısa bilgilerle yetinmek zorunda kaldık.

İki binli yılların başlarında Antalya merkezde çelik kapı ve kompen bayilikleriyle ticari faaliyetlere başlanır. Bir ay gibi kısa bir zaman sürecinden sonra ortaklıklar hemşerimiz Hüseyin Yıldız ve oğlu Metin Yıldız elinde toplanır. Sanayi buzdolapları, soğutma montaj ve pazarlama işinde faaliyetler sürer..

Ahu İnşaat Emlak Ltd. Şti. 2007 yılı ortalarından itibaren yeni bir ortakla inşaat, ulusal ve uluslararası menkul ve gayrimenkul yatırım ve danışmanlığı alanlarında hızlı bir girişim başlatır.

Bizden Bir Kuruluş

ve güçle hızlı ve istikrarlı bir şekilde yürümeye ve büyümeye devam edecektir.

Oturmuş kurumsal birim ve departmanları sayesinde sistem aksaksız çalışmakta kaygı ve endişeye yer bırakmamaktadır.

Ahu inşaat, mudilerinin arsasını verirken, dairesini teslim alana kadar çevresinde edindiği güven, istikrar ve yaptığı onca işle sarsılmaz bir güven sağlamıştır. İşte bu güven şirketin asıl gücünün temelini oluşturur.

Ahu İnşaatta kaybolan değil her daim kazanılan güzellikler vardır...

Hep birlikte daha iyiye ve daha ileriye...

İçimizden Biri

Kerim
BOZDAĞ

Hüseyin Yıldız, gönlü ve gözü tok bir Çetmili. Gözünü budaktan sakınmaz, her nerede ve hangi şartlar altında olursa olsun "eğriye eğri, doğruya doğru" diyen bir mizacı var. "Kömüre kömür, bakıra bakır" der. Bu yüzden olacaktır ki, ona Saddam

işlere imza atmış, yükselen bir başarı grafiği göstererek herkes için hizmet ehli olabilmıştır. En son 17. Çetmililer gününde olduğu gibi Çetmi ağılığı unvanını kapmıştır.

Bu yüzden onu tanıtalım istedik. Her şeyden önce o benim çocukluk arkadaşım. İlkokulu tam beş yıl beraber okuduk. Sonra O değerli hemşerimiz Mahmut Uçar ile birlikte Konya'ya kuran kursuna okumaya gitti... Gel zaman git zaman, yıllar sonra Hüseyin 1987 yılında Antalya'ya göç eder... İşe öncelikle pastane dükkanı açarak başlar, sonra tekstil işine girer, arkasından sanayi buzdolapları ve çelik kapı derken şu anda Ahu İnşaat Ltd. şirketi ile kesintisiz yoluna devam ediyor...

O, köyümüze uzun yıllar emek vermiş Muhtar Hasan Yıldız'ın oğludur. Yakından tanıdığım anası rahmetli, oğlu Hüseyin'in adının bir Çetmililer gününde binlerce kişi tarafından tempo ile anıldığını duysa ne düşünürdü acaba? Herhalde oğlu ile gurur duyar, sevinçten gözleri yaşarır...

İşte Hüseyin bu. Ona geçmişine rahmet okutan isimde diyebiliriz. Parayı malı mülkü her kez kazanabilir ama hayrı ancak onu yapanlar ve yaşayanlar kazanabilir. Hüseyin her zaman ve zeminde bu tür işlerin içinde oldu/oluyor. Öncelikle Antalya'daki Konyalılar Derneğinde uzun yıllar fiilen çalıştı. Onbinlerce kişiyi bir araya getirecek organizasyonlara imza attı. Sonra nerede ne zaman bir Çetmililer günü düzenlenecekse o arada ve gereken şekilde yer aldı/alıyor. Kimi şeyler onun olması ile neşvü nema buldu. Her vakıf toplantısına candan iştirak etti/ediyor. Yol gösterici kişiliği ve yapıcı tenkitleri ile adeta kimi zaman ve zeminlerde çığır açıyor.

İnşaat alanında meslekten anlayan hemşerilerimize iş imkanı sağlamakta ve onlarla çalışmakta... En az kırk hemşerimize iş vermekte ve tecihini her zaman hemşerilerimiz yönünde kullanmakta...

Seki Mevkiinde Zeybek Mustafa'nın evinin yanında bulunan arsayı aldığını ve oraya hayırsever bütün hemşerilerimizin katkılarıyla mütevazı bir cami yapacağını, önümüzdeki dönemlerde inşaata fiilen

lakabını takmışlar. O bu hali pek yadırgamaz. Belkide umurunda bile değildir kimin ne dediği, veya diyeceği... Bulunduğu her ortamda her zaman en gözde isim olmasını bilmıştır. Girişimci ve atılgandır. Leb demeden leblebiyi anlar. Kısa zamanda önemli

Hüseyin Yıldız
- Tuttuğunu Koparan Adam -

başladıktan sonra bunun duyurulacağına duydum. Doğrusu şaşırmadım değil. Ama, söz konusu Hüseyin olunca kendi kendime içimden “Hüseyin bu, yapar” dedim.

Başarıları ve hizmetleri ile göz kamaştıran hemşerimizin her alanda yaptığı çalışmalar gerçekten gurur verici. Onun gibi insanların kazanması ve başarılarının artması bizim hepimizin temennisi olmalı.

Çetmililer günü münasebetiyle yapılan ağalık tacı onun başına geldi kondu. Sözde bunu anlatacaktık ama laf döndü dolaştı buraya kadar geldi. O gün orada olanlar bilirler... Gençlerin binlerce kişi arasından ağalığı ona layık görmeleri ve ismini tempo tutarak anmaları gerçekten harikuladeydi. O gün orada yankılanan isminin ebediyen bu topraklarda yankılanması dileği ve temennisiyle bütün Çetmililer ve vakfımız ve dergimiz adına Hüseyin Yıldız’a teşekkür ediyoruz. Hep böyle olmasını diliyor temenni ediyoruz. Allah ona ve onun gibilere ebeden ve daima güç kuvvet, başarı ve ihsan nasip etsin...

Dr. Ali
ÖZEL

Bebek Gazi

İSTİKLAL SAVAŞIMIZIN BEBEK GAZİSİ

SIDIKA OLAYI

Bebek Sıdika' nın gazi oluşuna kadar geçen zamanı, çoğumuzun bilmesine ve benimde dergimizde zaman zaman değinmeme rağmen kısaca gözden geçirmekte yarar olduğunu sanıyorum. Birinci dünya harbi görünüşte eften püften bir sebepten çıktığı yolunda bir sürü kitaplar yazılmış. Güya koskoca savaşın sebebi, bir Sırp öğrencinin Avusturya veliahdını öldürmesi olasıymış. Aslında tüm savaşların sebebi din yada inanç yoluyla insanlara hakim olmak, ekonomik gücü ele geçirmek ve yeni topraklar elde etmek olsa gerek

Birinci dünya harbine o zamanın İttihat ve Terakki hükümetince bir emri vaki ile girilmiş. Hatta savaşa girildiğinden devletin, hatta padişahımızın bile haberi yokmuş. Yani devletin hedeflediği hiç bir hedef yokken savaşa girilmiş. Bu savaşa giriş tamda imparatorluğun dağılma sürecine denk gelmiş. Ve ordularımız yedi iklim dört bucakta onlarca cephede kan dökmüş. En çok kan KİTABİMİZ VE PEYGAMBERİMİZ aşkına Arap cephelerinde dökülmüş. Amma kadir bilir Arap kardeşlerimiz karşılık olarak kelimenin tam anlamı ile ordumuzu arkadan vurarak, İngilizlere kölelik zihniyeti ile Araplara yakışır şekilde hareket etmişler, Hatta götürdükleri her Türk askeri kafası karşılığı beş dolar almak için ,eli silah tutan her Arap Türk askeri avına çıkmış. (Fali Rıfkı Atayın Zeytin dağı kitabından)

İşi fazla uzatmayalım, hele Çanakkale savaşlarına dalmayalım, içinden çıkamayız, YALNIZ HERKES GİBİ BENDE O MEDERN ORDULARA KARŞI MAHDUT İMKANLARLA SAVAŞIN NASIL KAZANILDIĞINI merak ederim. Her halde bunun başlıca sırrı savaşmakta haklı oluşumuz vatan, millet, Allah, Peygamber, bayrak, toprak aşkımız ve namus ve şeref kaygımız olsa gerek.

Bir taraftan da bir elleri balda, diğer elleri yağda olan dünyanın en

lüks arabalarında safa süren, Kuran iman ve inancı istismar ettikçe beslenen bazı sözde din cambazları ile, onların sayesinde kafaları karışan cühela takımı, Çanakkale savaşlarını, Türk ordusunun değil, savaşı ak sakallı, beyaz sarıklı, pirlerin yaptığını söyleyip, halkımızın aklını çelmeyi ve bu arada ordu düşmanlığı yapmayı ısrarla sürdürüyorlar. Eğer hal böyle ise Çanakkale de verilen tam 250.000 şehidin izahı nasıl yapılacak ve O kahramanların hakkı nasıl teslim edilecek

Bizzat EFENDİMİZİN komuta ettiği Bedir, Uhut ve Hendek savaşlarında Allahın Yüce elçisine yardım ettiği kesin, Amma bu yardım ve Yardım edenler hazreti peygambere bile gösterilmemiştir. Yani EFENDİMİZİN kendisine yapılan yardımdan haberdar değildir. Bu ilahi yardım olayları, savaşlardan sonra inen ayetlerle bildirilmiştir. Yüce Peygambere bile gösterilmeyen bu ilahi yardım ekibini acaba bazı din bezirganı tosunlar nasıl görebiliyorlar, yoksa haşa peygamberden demi Allaha yakınlar. Lüks arabalarda keyf çatan bu insanlar, bir zerre EFENDİMİZİN hayatına ve çileli yaşantısına bir göz atıp utansalar daha dindar ve samimi olurlar. Öte yandan Allahın her zaman, doğrunun, hak ve hakikatin yanında olduğunu, haklı olana bizlerin bilmediğimiz usul ve metotlarla yardım ettiğini her inançlı insan ve cümlemiz biliyoruz.

Birinci dünya harbinde taraf olduğumuz Almanya yenilince, zaten emri vaki sonucu girdiğimiz savaşta bizde, feci bir şekilde yenilmiş olduk. Ve koskoca imparatorluğumuz tarihin derinliklerine gömülüp gitti. Çanakkale de bileğimizi bükemeyen haçlı sürüleri için yeni bir gün doğmuştu. Montros ve Sevr anlaşmalarından sonra topraklarımız batıdan doğuya işgal edildi. En önemlisi başkent İstanbul işgal altındaydı. Tam 62 tane modern harp gemisi İstanbul umuzu esir almış, silahlarını Padişahımızın sarayına doğrultmuşlardı.

Tabiidir ki padişah da esirdi. Eli kolu bağlanıp bir odaya kilitletti mişti amma ondan bin beterdi ve kımıldamasına asla bir imkan yoktu. Diğer taraftan ordumuz ve jandarma-

mız dağıtılmış, silahları elinden alınmış, O zamanların tüm ulaşım ve iletişim sistemlerimiz düşmanın kontrolünde. Yani tam bir FELÇ halindeyiz.

Amma yalaka ve sadece midelerini düşünen ve de padişahı sarıp sarmalayan alçak takımı İstanbul'un işgal edilmediğini, har şeyin güllük gülüstanlık olduğunu yazıp çizerek halkı kandırmaya devam ederler. Yani Anadolu halkının İmparatorluğun çöküşü ile İstanbulla beraber Anadolu'nun işgalinden tam olarak haberdar bile değil.

İlk bakışta her şey bitmiş, hiç ümit yokmuş gibi gözüküyor. Her toplumda satılmışların yanında satın alınmayanlar, ahlaksızların yanında ahlaklılar, inançsızların yanında inanç ve iman yüklü insanlarda vardır. Hale bu esaret zincirinin nasıl koparılıp darmadağın edileceği yönünde gizliden gizliye görüşmeler başlamıştır bile. İlk kıvılcım zamanın genel kurmay çevrelerinden çakılır, Allahın bir lûtfü olarak genel kurmay başkanlığında Mareşal Fevzi Çakmak bulunmaktadır. Mareşal ile beraber Kazım Karabekirler, Fahrettin Altaylar gibi Osmanlı devletinin yetiştirdiği değerli subaylarda bir çıkış yolu peşindeler. O sıralar M. Kemal Suriye'deki yedinci kolordu komutanlığından yeni dönmüştür. Önceden çok iyi tanıdıkları M. Kemali hemen çalışmaların başına getirilir. Çok gizli toplantı ve kulislere devam edilir

Bu sıralar Tırabzon ve çevresinde karışıklıklar vardır. İddialara göre Türkler oralardaki Rumları rahatsız etmekteymiş, huzuru sağlamak için Kara deniz bölgesine dırayetli bir komutanın gitmesi gerekirmiş. Mareşal ve ekibi M. Kemal

in gitmesi yönünde padişaha telkinde bulunurlar. Padişahın da aklında da M. Kemal vardır. Bu yönde İngilizleri de ikna ederler. Zaten İngilizler, M. Kemali hiç sevmezler ve en küçük bir bahane ile tutuklayıp etkisiz hale getirecekler. Esasen Ham padişah hem de İngilizler M. Kemal'in İstanbul'da bulunmasından rahatsızlar, İstanbul'dan gitmesi onların canına minnet.

Hani derler ya Allah bir kapıyı kapatınca başka bir kapıyı acar. İşte koca imparatorluğun çökmesi ile bir kapı kapanmış, M. Kemal ve ekibinin Anadolu'ya gönderilmesi ile de yeni bir kapı açılmış ve ümit ışığı doğmuştur. Saray ve çevresi ile üst düzey satılmışlar, İngilizler inmi Amerikanın mı himayesine girme hususunu tartışırken M. Kemal, Meclisin kararı ve Padişahın tasdiki ile Samsun yoluna koyulur.

O günlerin zifiri karanlığında bir yabancı devletin köleliği tartışma konusu olmuş, bu tür tartışmalar bir çaresizliğin, bir zavallılığın tezahürü olarak geçirilebilir. halbuki bunca yıl sonra, daha birkaç ay önce bir bayan, İngiliz köleliğini kabul etmeyişimize hayıflanıp, köleliği istemeyenlere lanetler yağdırıyordu. Köle olsaymış başını daha rahat örtermiş. İnsanın kanı donuyor. Vatanını milletini, inanç ve imanını namus ve şerefini, mukaddes ve kutsal bilinen her şeyini, başka bir millete ipotek ederek

köle olacak, buna karşılık başını bağlayacak. Allah bu dinsiz, Fakat din bezirganlığı yapanlardan milletimizi korusun, İslam bu tür köleliği asla kabul etmez. Hem O din bezirganı kadına başını örtme diyenmi var acaba.

Kim ne derse desin, bence İngilizler tutuklamadan padişahım M. Kemali

Samsuna göndermesi, şayet varsa, ki vatan haini olarak damgalanıyor, Çoğu günahlarına kefarete edebilir.

Atatürk ün Samsuna çıkmasıyla olaylar çok daha hızlı gelişir. Anadolu halkından İmparatorluğumuzun çöküşü başta İstanbul, İzmir ve Anadolu'nun dört bir yanının işgali saklanıyordu, o günlerin ulaşım ve iletişim şartları çoğu haber almaları engellediği için, devletin omurgası sayılan Anadolu Türklüğü olup bitenlerden pek haberdar olamıyordu

M. Kemal ve ekibi Milleti uyarmak için seri bildirimler yayınlılar. Vatan, millet ve din, iman ve hür yaşama konusunda çok hassas olan milletimiz, olup bitenleri ve vatanın tehlikede olduğunu çabuk kavrar, kurtuluş yönünde saf tutmaya başlar. Ve bundan sonra olaylar daha da hızlı gelişir. Yine hepimizin bildiği ve yeri geldikçe geçmiş sayılarımızda bizimde yazdığımız üzere, önce Erzurum kongresi yapılır.

Yalnız kongreden önce M. Kemali Anadolu'ya gönderdiklerine bin pişman olan Padişah ve İngilizler M. Kemal, dinsiz ve hainlikle itham edip hakkında idam fermanı hazırlayıp, hazırlanan fermanı da kapı kulu ve kölelik taraftarı Şeyhülislam da tasdik ettirirler. Şeyhülislamın M. Kemale yaftaladığı bu dinsiz ve vatan hainliği ithamına tam 280 Anadolu müftüsü Anında cevap verir. Esas hainliğin ve dinsizliğin esaret ve kölelik olduğunu dile getirip EFENDİMİZİN hain ve dinsizlere karşı verdiği ölüm kalım mücadelesini ve bilhassa BEDİR savaşını, BEDİR harbinin mana ve ehemmiyetini bile bildiğini sanmadıkları Abaza Şeyhülislam, anlayacağı dilden bildirirler.

Bu arada M. Kemal askerlikten istifa eder ve hiçbir rütbe ve makamsız milletin bir ferdi olarak kalır. Doğu cepheleleri komutanı olan Kazım Karabekir paşaya, M. Kemal'in tutuklanması emri gelir. Karabekir paşanın din ve mukaddesatına ne kadar bağlı olduğu herkes tarafından bilinir ve tasdik edilir. İlk akla gelen şeyin, padişah tarafından dinsizlik ve kafirlikle itham edilip, hakkında ölüm fermanı imzalanan M. Kemal'in tutuklanması iken, Karabekir paşa, komuta ettiği tüm doğu ordularımızı M. Kemal'in emrine verir. Çünkü M. Kemal'in dinini, imanını, fikrini ve niyetini Karabekir Paşa Padişahımızdan daha iyi biliyor. Atatürk e dinsiz diyen din bezirganı, dinsizler, tarihimizin bu kuytu köşelerini iyi okumalıdır.

Erzurum Kongresinden sonra Sivas kongresi yapılır. Her iki kongrede de yoğun tartışmalar olur, herkes fikrini söyleyip, eteğindeki taşları dökerler. Ne hikmettir ve ne muhteşem tesadüftür ki her iki kongrede de üyelerin çoğunluğunu hocalarımız ve din alimlerimiz meydana getirir.

Abaza Şeyhülislamın Dinsiz ve kafir ithamları havada kalır. ve bu şeytanca ve de kasıtlı ithamı muhterem din adamlarımız asla ciddiye almaz, hayatları ile beraber varını yoğunu ortaya koyarlar.

Sivas kongresinden sonra Ankara ya gelinmiştir. Artık kurtuluş hareketinin merkezi Ankara olacak. Ankara Anadolu nun ortası sayıldığından, yurdun dört bir yanından ulaşılması daha kolay olsa gerek. Ankara o zamanlar sadece büyükçe, bozkır şartlarında yaşama savaşı veren bir kasaba.

Kurtuluş savaşını veren kadroların ilk işi milletin reyine baş vurmak oluyor, onun içinde milleti temsil eden insanların Ankara ya gelmeleri gerekiyor, Bunun içinde seçime gitmek lazım ve seçilen kişilerle Ankara da İlk T.B.M.M. açılır. Meclisi oluşturanların kimi sarıklı, kimi çarıklı ortak noktaları çoğunun cebinin delik oluşu. Meclis binası yıkık dökük, sıralar kırık parçak, hemen her şey gösterişsiz, fakat alabildiğine iddialı. O yıkık dökük bina dünyanın en sağlam, en muhken kalesidir. Çünkü orada HAKKIN yardımıyla, HAKKI AYAKTA TUTUP ebediyen payidar etmenin savaşı verilecek. O kırık dökük sıralarda oturanların her biri düşmana karşı birer iman ve inanç yumağıdır.

Millet vekilleri çok zor şartlarda çalışırlar, mecliste çok çetin münakaşalar olur. Şimdiki gibi Millet vekilleri parti başkanlarının kölesi durumunda olmadığından, her vekil müspet yada menfi bütün fikirlerini ifade edebiliyor, yani kimse parti başkanın gözünün içine bakıp boynunu büküyor. Çok değişik fikirlerin çarpıştığı meclis, YA İSTİK-

LAL YA ÖLÜM FİKRİ ETRAFONDA kemikleşiveriyor.

Vekillerin otak özelliklerinin çoğunluğunun ceplerinin delik oluşuymuş demiştim, Anadolu nun dört bir yanından gelen bu fedakar kişilerin çoğu günleri yarı aç yarı tok geçirmiş. Bir şekerli kahvenin bile hasretini çeken bu insanlar, bulabildikleri şekerleri ceplerinde taşır, diğer arkadaşları imrenmesin diye, şekerlerini kahveye gizlice koyarlarmış.

Şimdiki vekiller gibi ayda binlerce lira almazlarmış, danışmanları ve sekreterleri de yokmuş, O insanların altlarına araba, şoför verilip benzinleriyle beraber cep telefonları, yiyecek içmeleri de dahil tüm giderleri devletten değilmiş, meclis sıralarında kavgalar ederek,devletin temellerini dinamitleyerek, millete küfürler savurarak, Siyonist kışkırtmaları ve demokrasi ayakları il devleti soyup soğana çevirmezlarmış. Çoğu hainlikleri ,dediğim gibi, demokrasi kılıfıyla becerir, birilerinin yekdiğerlerinden farkı olmadığı için de kimselerin sesi sedası çıkmaz her biri dilsiz şeytan rolünü çok iyi oynuyorlar.Ve bu sömürü işi ezelden verilmiş bir hak gibi devam eder gider. Oysa bu ülkenin kurtuluşu için malını, canını ortaya koyan insanların meydana getirdiği meclisin bütçesi bile yok, herkes kendi başının çaresine bakarak, bir yandan yaşam mücadelesi verirken, bir yandan da düşmanı vatan topraklarından defetmek için çırpınırlar

Düşman Polatlıya, yani Ankara ya gelmiş dayanmış. Karşımızda sözde Yunan ordusu var. Aslında karşımızdaki İngiliz, Fransız, İtalyan ve Amerikan ordularıdır. Ve yunan ordusu çağın en modern silahları ile donatılmıştır. Bizim

ise Jandarma ile beraber ordularımız dağıtılıp silahlarımız elimizden alınmıştır.

Yeni ve düzenli bir orduya acil ihtiyaç var. İstanbul hükümetinin tüm engellerine rağmen seferberlik ilan edilir. Cephelerde çarpışacak asker lazım. Bunun içinde her zaman olduğu gibi ilk akla gelen kaynak Anadolu Türklüğü. Hep, yıllarca Anadolu Türklüğü cephelerde kırılırken elin Ermeni si, Yahudi si, Rumu kimi bilmem ne belaları Türk askerinin kanını sömürerek, servet ve varlık içinde yüzmüşler. Hele Osmanlı sarayını dolduran Dönme, devşirme, besleme ve yüzlerce yabancı kökenli yosmaya para yetiştirmek ve lüks yaşamaları, saray kumkuması ve de entrikaları için, O savaştan bir başkasına hep Türkler koşmuş durmuş ve buna rağmen de saraya yaranamamış ve daima horlanmış. (Televizyondaki bir dizide sarayımızın içler acısı halini ve Rum İbrahim Paşa ile Bilmem ne yosması Kösem Sultanın güç mücadelesini hayretle görüyoruz Osmanlıda, devleti ele geçirme mücadelesi daima dönme ve devşirmeler arasında olmuş ve yine mutlaka birinden biri kazanmıştır, Sarayda asla Türklere hayat hakkının tanındığı görülmemiş. Bunları atalarımıza yaygınsızlık olsun diye yazmıyorum. Bir televizyon dizisinde herkesin gördüklerini yazıyorum.

Şimdi birinci T.B.M.M. esas meselesi düşmanı yurdu-muzdan temizlemek, esas lazım olanda düzenli bir ordu ve bu orduya gereken mühimmat, yani silah. O günlerde Moskova da elçi olarak bulunan Oramiral Rauf Orbay, çok ince bir manevra ile Ruslardan azımsanmayacak bir silah yardımı sağlamış. İkinci olarak da Pakistan, Afganistan gibi İslam ülkeleri ile Hindistan Müslümanlarının dışlarından tırnaklarından artırarak gönderdikleri paralarla, yani hacılara karşı yapılan başkaldırı ya karşı yapılan paralarla silah alınmış. Müslümanların Anadolu Kurtuluş hareketine olan yardımlarını Pakistan devletinin kurucusu büyük devlet adamı, alim ve şair, hukuk adamı, iktisatçı Muhammet İkbal Koordine etmiş. Pakistanlı devlet adamının Halen İslam aleminin halifesi yerine, Padişahımızın dinsizlikle itham ettiği Anadolu Kurtuluş hareketini tüm gücüyle destelemesi, bazı kafalara dank etmeli, yoksa feylezof ve din alimi Muhammet İkbal demi Padişahın düşünce sistemi gereğince dinsiz ve imansızdı.

Rusya dan ve İslam ülkelerin yardımları ile temin edilen silahların, kurtuluş savaşı ordusuna yetmeyeceği apaçık. Esas silahlar İstanbul da. Osmanlı ordularının silah depoları İstanbul da. Daha önemlisi İngilizlerin, Fransız ve İtalyanların modern silahlarla dolu depoları da İstanbul da. Anadolu ordusunun gözü O silah depolarında. Ne yapıp yapılacak O silahlar Anadolu ya kaçırılacak. Düşmanlarda bu durumu bildiği için, çok sıkı tedbir alırlar.

Amma Anadolu nun çok yerinde olduğu gibi İstanbul dada, kendiliğinden, milis(halktan) savunma timleri oluşur. Bu timler, berber, manav, terzi kasap bakkal gibi bir hüviyeti olmayan kişilerden oluşur. Bütün özellikleri için vahametini anlamaları, vatan millet ve hürriyetleri için İngilizlerin kurşunlarına hedef olabileceklerini hiçe saymaları ile her birinin kendi elemanlarına sonsuz güvenmeleri.

Bu fedakarları yönetip yol gösteren, sivil giyimli halktan gözüken iyi eğitim almış subaylar var. Zaten Osmanlı Genel Kurmayı, ağırlığını kurtuluş hareketi yönünde koyduğu için, olup biten her şeyin farkında ve milis hareketlerini destekleyip, yol gösteriyor.

İstanbul da kurulan silah kaçırma timleri şeytanın bile asla aklına gelmeyen yöntemlerle, nöbetçileri ber-taraf edip, silah depolarını soyup soğana çevirirler. Gerktiği zaman kendi aralarında topladıkları az miktardaki paralarla, açgözlü düşman askerlerini satın alırlar. Şansımızı artırıp, yardımcı olan başka bir şeyde, Fransız ve İtalyan askerlerinin, İngilizlerin Anadolu nun en güzel yerlerini kendilerine ayırdıkları için, depo soygunlarını hafife alıp, birkaç liraya fit olarak, silah kaçırmalara yardımcı olmaları, yada göz yummaları.

Silah depolarından yalnız hafif silahlar değil, sökülüp ayrılarak büyük toplar, hatta küçük çaptaki uçaklar bile kaçırılmış. Depolardan çıkarılan bu silahları yine fedakar ve her türlü eziyeti göze alan vatan severler deniz kıyısına taşımış. Deniz kenarına gizlice taşınıp ve gizlenen silahlar, deniz yoluyla, Kara denizin şirin kasabası İNEBOLU-YA taşınacak. Şimdi sıra Kara denizin Vatanına, milletine dinine ve imanına bağlı uçaklarında. Kara Denizimizin bu çalışkan, gözü pek ve de cesur evlatları, istilacılardan gelecek her türlü kötülüğü göze alıp, Kara Denizin azgın dalgaları ile de boğuşarak ordumuz için olmazsa olmaz mühimmatı İnebolu ya taşırlar.

İnebolu ya iletilen silahlar geceleri karaya çıkarılır. Kıyıya çıkarılan malzemelerin daha içlerlere kuytu yerlere taşınması lazım. Ne var ki eli silah tutan herkes askere alınmış. İş seksenlik dedelere, ninelere, analara, gelinlere, kızlara ve henüz ilkokulu bile bitirmemiş yalın ayak başı kabak çocuklara kalır.

İç kesimlere taşınan silahlar önce Kastamonu ya

Oradan da Ankara ya ve cephelere taşınacak. Daha o zamanlar ülkemizde kamyon yok, henüz kamyon gibi bir nesneyle tanışmamışız. Diyelim bir şekilde kamyon bulduk, bu seferde kamyonun yürüyeceği yol yok. Kağnılardan başka alternatifimiz kalmıyor.

Ana dolumuz diken üstünde, kimsenin köle olma gibi bir niyeti yok. Hem Türklerin tarihte köle oldukları bir zaman dilimi de yok. Hiç bir baskı ve tehdit almadan, koşul

suz ve şartsız, öküzünü kağnısına koşan halk İnebolu nun yollarına düşer. Kağrı trafiği çok yoğun, fakat yollar dar, yollar itiş kakış. Kağrı gıcırıltıları bir ilahı inilti gibi vadileri doldurup, dağlara vurup durur.

Aralık ayının sonları, her yer karla kaplı, bazı yerlerde karlar diz boyu ve hala kar çiselediği ve soğğun ortalığı bıçak gibi kestiği bir gün. Kağrıncılar sıraya girmişler. top mermilerini ve cephe sandıklarını, bir an önce Kastamonu ya götürmenin telaşındalar. Arkası bebeli bir genç hanımda sırasını bekliyor. Biraz sıkıntılı bir hali var. Bir an önce yükünü alıp Kastamonu ya dönme telaşında. Kendisinin öne alınmasını istiyor, bunu fark eden komutan genç

gelin anayı öne alıp yükünü sardırır.

.Ve gelin ana kağını kervanına katılır.Bu arada kar yağışı hızını artırdıkça, tipi de ortalığı kasıp kavurdukça kavurur.

Bazı kağnıcılar kuytu yerleri kendilerine siper edip kenara çekilirler.Fakat genç anne yola devam eder,sırtındaki bebeğini çula,çaputa sarıp top mermileri arasına itina ile yerleştirmiş.Islanan top mermilerinin işe yaramayacağını duymuş.Bir yandan mermilerin esirgenmesi var,çünkü o mermiler kağına yüklendikleri an, Ona emanet edilmişlerdir,bir yandan da bebeğinin soğukta dona kalması ihtimali.Onun için bir an önce emaneti yerine teslim edebilmeli ve evine dönüp bebesini de rahatlatmalı

Zaten genç annenin kafası karma karışık,sıkıntıdan bunalıyor.Babası ve Kayın pederi Çanakkale de şehit olmuşlar,daha onların acıları dinmeden kocası ve biricik ağabeyi de askere alınmış.Kendisi karla tipiyle,cebelleşirken,aklı cephedeki erinde,nede olsa gidip de gelmemek,gelirse görmemek var.

Gecenin zifiri karanlığı,kar iyice bastırmış,öküzler daha önce o yollardan defalarca geçtikleri için yolu biliyorlar,yavaş da olsa ,güçlkle,karları yarıp ilerliyorlar ve sabaha doğru Kastamonu kışlasına ulaşıyor, amma kışlaya giremiyor.Sabahleyin erkenden oradan geçmekte olan iki kişi, gördükleri karşısında dehşete düşerler.Bir üzeri yük dolu kağı,yere yığılırcasına çökmüş iki öküz ve kağnın üzerinde donmuş bir kadın görürler.Haber vermek için kışlaya koşarken,adamlardan biri diğerine: düşman işgalinden kurtulacağımıza kesinlikle emin oldum,Türk kadının,Türk insanının bu akıl almaz fedakarlığı karşısında hiçbir düşmanın karşımızda tutunması mümkün değil diyor. (daha önce o yollarda nice kadınlar,canlar ağır kış şartlarında şehit olmuşlar)Kışla komutanı haberi alır almaz,olay yerine Devrekanlı Cemil çavuş ile Beşik Taşlı Rifat çavuşu koşturur.

İki çavuş olay karşısında adeta dona kalırlar.Gepe- genç bir hanım malzemelerin ve bebesinin üzerine sıkıca örttüğü yoganın üzerine,kolları iki yana açık yüzü üzerine uzanmış ve öylece dona kalmış ve üzeri bir karış karla kaplı.Hemen şehit kadının üzerindeki karları temizlerler. Öküzler açlık ve yorgunluktan takatsiz,kımıldayacak halde değiller.İki çavuş öküzleri kağından çözüp, kendileri öküzlerin yerlerine geçerler.Tam hareket edecekleri sırada yorganın altından bir bebek sesi gelir,yorganı kaldırıncı çula çaputa sarılarak cephanesandıkları arasına yerleştirilen bebeği görürler,bebek donmak üzeredir.Çavuşlardan biri şehit kadının yanında kalırken diğeri,diğeri bebeği kapıp Kışla karargahına koşar.Ve bebeğin yaşaması için gerekli tedbirler alınır.

Olayı duyan Kastamonu halkı kışlayı doldurur.Ahlar, vahlar,dualar Kuran ve ezan sesleri ile Kastamonu titrer ,yer titrer gök titrer.Şehidin kimliği belirsiz,hangi köyden olduğu bilinmiyor.Bölgeyi çok iyi bilen Cemil çavuş kimliğin belirlenmesi için görevlendirilir.Cemil çavuş belki giysilerinden tanırlar diyerek,şehidin esvaplarından alarak

köyleri dolaşmaya başlar. Ve çavuş haklı çıkar,giysilerinden şehidin SEYDİLERLİ köyünden Şerife hanım olduğu anlaşılr.Köy Halkı şehitleri için tümüyle kışlaya koşar.Yine feryat,figanlar semanın derinliklerinde kaybolur gider. Tüm komşu köylerinde iştiraki ile düzenlenen cenaze merasiminden sonra Şehit gelin Şerife, ULU MEVLANIN rahmetine uğurlanır.Ölümünden kıl payı dönen, fakat ayak parmakları donduğu için fonksiyonsuz kalan bebek Sıdika, bu ölüm kalım savaşımızın en küçük gazisi değil de nedir.

Önceki satırlarda başına eşarp takma adına,her türlü

insanlık haysiyetini hiçe sayıp İngilizlere köle olamadığı için,yanıp tutuşan ve onun gibiler,köleliğin ve esaretin önüne set çeken Şehit Şerife ve nice kahramanlara buğz edip beklide hırslarından çatlıyorlardır.

İstiklal savaşımızla ilgili,çok kitaplar yazıldı.Bu kitapların çoğu gazeteci ve diğer kişiler tarafından masa başında yazıldı.Yani adamlar masa başında yazdılar. Bence istiklal mücadelemizi öğrenmek isteyenlerin,Ta işin başından sonuna kadar olayların içinde olan ve hatta olayları idare edip yön veren KAZIM KARABEKİR Paşanın

bilhassa İSTİKLAL HARBİMİZ isimli büyük hacimli kitabını okumalıdır.O kitaplar okunduğu zaman kimin hain, kimin vatansever,kimin dinli imanlı, ,kimin Kuran,Allah ve Peygamber yolunda olduğunu açıkça görür.İsteyenlerde ilk T.B.M.M Oturumu kayıtlarını da okuyabilir.Şimdilerde bunlarından kıl aldırmayanlar,O sarıklı ,çarıklı, insanların Siyonist ve dünya emperyalizmine karşı verilen amansız mücadeleyi görür. O kahramanlara küfür ve buğz etmekten vaz geçer. Hür olma savaşımızda kanlarını akıtanlara biraz saygı duyar...

Mustafa BOZDOĞAN

Ben Kimim?

Ben, efendi oğlu Hacı Mustafa'nın Hacı Mehmet'in oğlu Bircanlar sülalesinden Mustafa Bozdoğan. Neden Bircan'ken Bozdoğan oldum? Efendiler, benim çocukluğumda eşek yatağında harman kaldırıırken harmanın başına yapmış olduğumuz cerge, yani "çalı çırpıdan yapılan gölgelik" diyelim. Köyden getirdiğimiz yataklarımızla beraber nüfus kağıtlarımızın da orada olması ve babamın o esnada bir sigara içmesi bir kıvılcımla tutuşup yanması sonucu nüfus cüzdanları da yanmış oldu. Bereket versin cergenin önündeki malamanın tutuşmaması tek tesellimiz oldu. Beni de babam katıra saman yükleyip köye gönderdi. Köyden dönüşümde manzarayı gördüm çok üzülmüştüm ama yapacak bir şey yoktu.

Efendiler, düşünün bir kere o zamanın şartlarında yataklarımız yandı. Giyeceklerimiz yandı üzerimizdekilerle kaldık. Babam üzgün, annem üzgün, bizler üzgün tek çaremiz Allah'a sığınıp şükretmek oldu. Zaten her zaman cenabu Allah'a ne kadar şükretsek azdır. Bu sıkıntıların sonunda babam rahmetli nüfus cüzdanlarımızı çıkartmak için Taşkent'e gittiğinde nüfus memuru Futtu Hüseyin – Bu beyefendiyi Taşkent muhitinde tanımayan yoktur, herkes korkarak yanına giderdi. Bunu eskiler bilir.- Babam rahmetli ezile büzüle bu zatın huzuruna çıkar ve durumu anlatır. Baksalar ki babamın üzerinde sekiz çocuk olduğu görülür. Babam itiraz eder tartışma başlar. Şuydu buydu derken, başka Mehmet Bircan var mı diye sorulur. Babamda, babasının kardeşinin oğlu olduğunu söyler. Kütüğü açarlar ki, Deli Hasan'ın Mehmet Bircan'ın üzerinde hiç çocuk görünmez. Onun çocuklarının da babamın üzerine kayıtlı olduğu ortaya çıkar. Deli Hasan'ın Mehmet babamın amcasının oğlu. Yani babam Mehmet Bircan, amcasının oğlu Mehmet Bircan. Tabi nüfus memuru kızar. Halbuki amcamın çocuklarını da kayıt eden kendisi. Bizi birbirimizden ayırt edebilmek için bizim soy ismimizi Bozdoğan olarak değiştirir. Yani amcamın çocuklarını ona, bizi de babamın üzerine kaydeder. Böylelikle biz Bircanlar sülalesi soyadından ayrılmış oluruz. Ben Bircanlar sülalesi ile daima gurur duyarım. Sonra biraz

büyüdüm Antalya'ya çalışmaya gittim. Üç dört sene orada inşaatlarda çalıştım. Sonra askerlik zamanım geldi asker oldum. İzmir Narlı dere'ye istihkam olarak dört ay acemiliğim sonrasında İstanbul istihkam okuluna dağıtım oldum. Ama, İzmir çok güzel bir şehirdi oraya yerleşmeye karar verdim. 20 ay İstanbul'da askerlik bitince köye geldim. Mayıs ayının 23'ü idi. Ama İzmir aklımdan hiç çıkmıyordu. Babama, baba ben İzmir'e gideceğim deyince, oğlum bir iki ay sonra haçlık vereceğim o zaman gidebilirsin dedi. Baktım ki Haziran ayının onbeşi kuzan yakadaki ekinler ermeye başladı, babam beni eğliyor. Biz dört arkadaşla anlaştık konuştuk köyden gitmeye karar verdik. Onlar benim yol parasını köyden Konya'ya kadar verdiler. Sağ olsunlar, Karagilik Ahmet radyocu, Allah rahmet etsin, Sırımın Hasan, arkadaşım Uzun Ali ve bir kişi daha vardı şimdi onu hatırlayamadım. Beraber köyden ayrıldık.

Konya'ya geldik. Üç arkadaşım Antalya'ya gittiler. Ben Konya'da kaldım. Kalaycı rahmetlinin oğlu Esat'ın yanına vardım. İzmir'e gideceğimi söyledim. O bana seyyar arabasını verdi ve harçlığını bununla çıkarırsın dedi. Arabanın üzerinde biber, üzüm sattım. Derken hiç aklımdan çıkmaz karpuz alıp arabayı doldurduk. Yolda giderken birisi dedi ki, bu karpuzları hemen satmak ister misin? Tabii dedim. Şuradan şöyle git cezaevinin önünde veya yanında hemen biter dedi. Efendiler ben de keyifli keyifli cezaevinin yanına vardım. Varmamla birlikte karpuzun başına üşüştüler. Karı kız her kez karpuzları alan sağa sola kayboldu. Baktım karpuzlar bitti para yok. Bizim haçlıkta gitti. Boş arabayı götürdüm. Esat ağabeye teslim ettim. Sonra Kapı camisinin önüne vardım. Sarı Mustafaların İbrahim'i buldum. İbrahim abi bana elli lira verir misin dedim. Oda Allah razı olsun bana elli lirayı verdi. İzmir'e doğru yola çıktım. İzmir'e varır varmaz dayımın oğlu Hacı Ahmet'in yanına vardım. Oda Basmane'de salatalık satıyordu. Hoş beşten sonra dayı oğlu, ben yerleşmek için geldim dedim. O ne iş yapacaksın dedi. Alış veriş yapacağımı söyledim. Para varmı dedi. Yok dedim. Parasız böyle işler yapılmaz dedi. Bunun üzerine bende Alsancak limanında çalışan köylülerin yanına gittim. Onlara sizinle bende çalışmak istiyorum dedim. Hemen yarın işbaşı yap dediler. 12.5 lira yevmiye ile işe başladım. Bir ay çalıştım. İki buçuğunu yedim 300

lira para biriktirdim. İş bıraktım ve kemer altına vardım. Oradan sora sora toptancıları buldum ve onlardan eşarp aldım. Yüz tane 4 liradan aldım 5 liradan satıyorum. Tabi zabıtalardan kaç kaç koşa koşa hayata atıldım. Yatacak yer yok, kalacak yer yok. Kemer altında herkes yabancı ama yanımda koşturan arkadaşlarla konuşa konuşa dostluk kurdum. 4-5 arkadaşla kiralık bekar evlerinde kalmaya başladım. Efendiler düşünün bir kere insanın dayandığına dağlar dayanmaz derler ya bende öyle oldum. Ve İzmir'de ayakta durmaya çalıştım. Şükürler olsun bir sene sonra Mehmet Uslan geldi. Baki Uslan geldi. Osman Yeşil geldi. Derken bugün İzmir'de 60-70 hane oldu. Yani bizler önder olduk diyelim. Hepsinin işi gücü var hepsini seviyorum. Yani bizim insanımız karakter sahibi çalışkan ve dürüst. İşini bilir ve takip eder. Allah hepsinden ve sizlerden razı olsun. Benim güzel hemşerilerim. Hepinize saygılar sunuyorum. Ben sizlere varsa hakkımı helal ediyorum ve sizlerden de helallik istiyorum. Cenabu Allah'a emanet olunuz. İnsan oğlunun zengin olsun fakir olsun sonu Bismillahirrahmanirrahim Ğalu inne lillehi ve inne ileyhi raciun ves-selam.

Selamlarımızla

Halis YAZICI

Aziz dostlar Çetmi'mizin meşhur bir Karagöz'ü vardı. Maalesef ortalama 40 – 50 yaşından aşağı olan Çetmi'lilerin birçoğları tanımıyor. Sebep olarak bu kardeşimiz en az kırk beş yıldır İzmir'de ikamet ediyor. Çetmi sevgisi çoktur ama, Çetmi ziyareti yok denecek kadar azdır. Kardeşi Mevlüt kırk yıl olmuş Çetmi'ye tek seferi yoktur. Benim üstüme elzem değil ama hukukumuz var. Çetmi'de aynı mahallede kardeş gibi büyüdük. Gönül buralarda görmek ister. Karagöz Hacı Mustafa'nın Mehmet'in oğlu. Annesi komşumuz Bolay'dan Hacı Ahmet'in kızı. Karagöz onun takma ismi. Asıl adı Mustafa Bozdoğan. İlk soyadı Bircan idi. Sülalesi Bircan soyadını taşır. Soyadı dolayısıyla bir karışıklık olduğundan mahkeme yoluyla soyadını Bozdoğan olarak değiştirdi. Bu kardeşimiz beni telefonla arayarak yörelere, insanlara şiirler yazıyorsun, Çetminin Sesinde okuyorum. Biz seninle arkadaşız kardeşiz, çocukluğumuz beraber geçti, okulda beraber okuduk niye benim içinde bir şeyler yazmıyorsun?" diye sitemde bulundu. Bendeniz insanları çok severim. Sevdigimi de kırmam. Şimdi fırsatı yakaladım ve iadei sitemle isteğini yerine getirmek için işe koyuluyorum. Hangimiz haklı ise tabii onu okurlarımız değerlendirecek.

Anadan babadan hacıdır soyun
Güzelim Çetmi'ye gel Karagözüm
Ezelinden beridir Çetmi'dir köyün
Güzelim Çetmi'ye gel Karagözüm

Çiğdem çiçek kokar Çetmi dağları
Güller açar bahçeleri bağları
Geçit vermiyor mu İzmir yolları
Güzelim Çetmi'ye gel Karagözüm

Çetmimizde atan, deden yatıyor
Bir fatiha için yola bakıyor
Zamanlar tükendi ömür bitiyor
Güzelim Çetmi'ye gel Karagözüm

Bolay'dan Hacı Ahmet anadan soyu
Baba tarafından Çetmi'dir köyü
Hacı Mustafa'nın Mehmet'in oğlu
Güzelim Çetmi'ye gel Karagözüm

Adam sılasını böyle mi özler
Her gelen gidiyor sırada bizler
Çetmi'de açıldı o kara gözler
Güzelim Çetmi'ye gel Karagözüm

Sen bu yaylalarda yazlamadın mı?
Gökseki'de darı gözlemedin mi?
Dostum, sen köyünü özlemedin mi?
Güzelim Çetmi'ye gel Karagözüm

Antalya'ya gittin tutunamadın
Sonunda İzmir'e bağlandın kaldın
İçin hasret dolu haberin aldım
Güzelim Çetmi'ye gel Karagözüm

Nisan gelir sarı çiçek açılır
Mayıs gelir yaylalara göçülür
Koyun kuzu kırlarına saçılır
Güzelim Çetmi'ye gel Karagözüm

Meşeli ardıçlı Çetmi dağları
Dolaşp gezdiğin Dikmen Çalları
Hiçmi özlemedin bu diyarları
Güzelim Çetmi'ye gel Karagözüm

Karagöz bunları kendi istedi
Dost onu kırmadı yazdı söyledi
Kırk yıl oldu kardeş Mevlüt gelmedi
Güzelim Çetmi'ye gel Karagözüm

Karagöz

Doğuştan sürmeli kara gözlerin
Hatırıma düşer şirin sözlerin
Çetmimizde kayıp oldu izlerin
Güzelim Çetmi'ye gel Karagözüm

Çağlayıp akıyor coşkun selleri
Bahara kavuştu Çetmi elleri
Asfalt oldu bizim köyün yolları
Güzelim Çetmi'ye gel Karagözüm

Ağaçlar yeşerdi çiçek açıyor
Karagöz Çetmi'den niye kaçıyor?
Yaş kemalin buldu zaman geçiyor
Güzelim Çetmi'ye gel Karagözüm

Bana arz eyledin şiir yaz diye
Bestelerim sana olsun hediye
Hep sitem eyledim gelmedin diye
Güzelim Çetmi'ye gel Karagözüm

Çetmi'ye gelenin yüzü gülüyor
Mevla'm nice güzellikler veriyor
Üçlerle yediler kırklar geliyor
Güzelim Çetmi'ye gel Karagözüm

Aşıkların olur bu kadar nazı
Gönül coşar durur söylerim bazı
Onbeş yıldır burada geçirdim yazı
Güzelim Çetmi'ye gel Karagözüm

Ana yurdu Bolay babadan Çetmi
Karagöz buradan ne zaman gitti?
Bunca yıldır silasını terk etti
Güzelim Çetmi'ye gel Karagözüm

Sarmaşık sarılır kendi dalına
Diken mi ekildi sila yoluna
Kardeşin Mevlüt'ü alda yanına
Güzelim Çetmi'ye gel Karagözüm

Kırk senedir kardeşin Mevlüt gelmemiş
Sıla-i rahime önem vermemiş
Köyümüzde onu bilen kalmamış
Güzelim Çetmi'ye gel Karagözüm

Soyadın Bozdoğan, Bircan'dan dönme
Söylemesi benden istersen gelme
Dostlar acı söyler sakın gücenme
Güzelim Çetmi'ye gel Karagözüm

Gönül buya çağlar coşar sel gibi
Saçların dökülmüş kafa kel gibi
Gurbette bağlandın kaldın el gibi
Güzelim Çetmi'ye gel Karagözüm

Bizim köyde güller çiçekler açtı
Karagöz'üm gurbet ellere düştü
Şehirler içinde İzmir'i seçti
Güzelim Çetmi'ye gel Karagözüm

Gezdiğin dağların karı eridi
Bizim yaylaların göçü yürüdü
Karagözüm iki köyde bir idi
Çetmi'ye Bolay'a gel Karagözüm

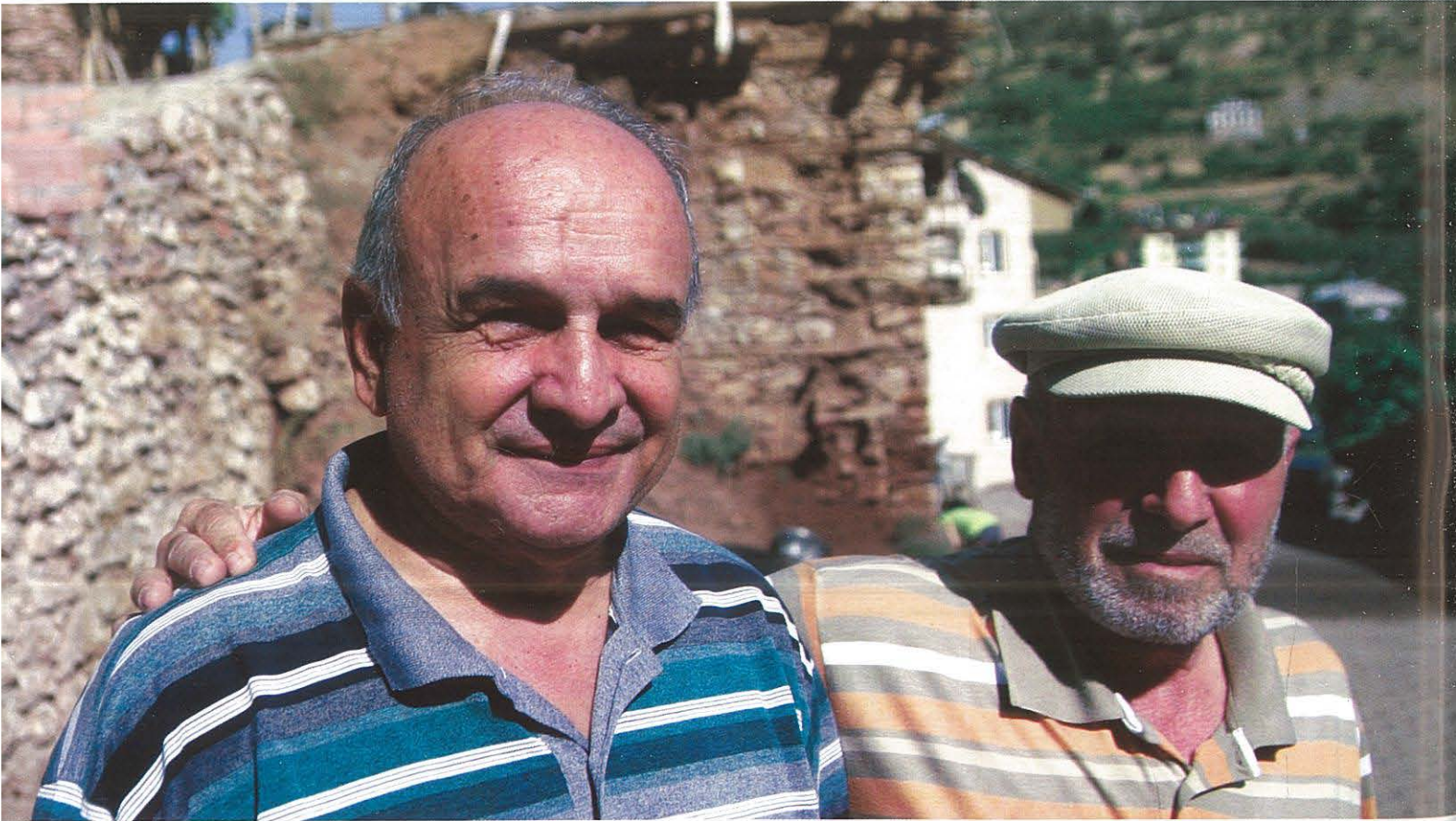
Senin için yazdım birkaç satırı
Şiarımdan değil yıkmak hatırı
Sitem ettim sevdiğimden ötürü
Güzelim Çetmi'ye gel Karagözüm

Aşık Halis söyler bitmez sözümüz
Aşk uğruna yanar oldu özümüz
Kardeş nice olur bilmem sonumuz
Tez bizim Çetmi'ye gel Karagözüm.

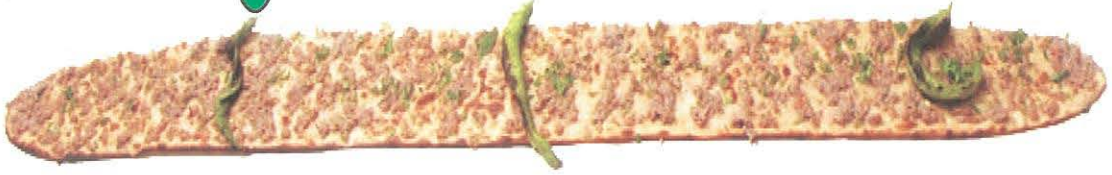
Aslen Sarnıç'lı olan Başbakanlık Prensipler Genel Müdürü Faruk ÖZÇELİK, kkasabamıza yakın Sarnıç'ı ziyareti vesilesi ile Çetmimize de uğramış ve Belediye Başkanımızla görüşerek Çetmi hakkında yapılabilecekler hususunda bilgi almıştır.

Görev yaptığı Köyümüzü yıllar sonra ziyaret eden Emekli Hakim ve Öğretmenlerimizden Sayın Ahmet Hulusi YEŞİL, hemşerimiz Mehmet ÜNAL ile birlikte.

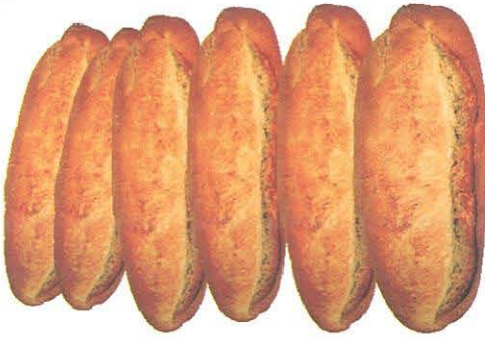
Miray

Konyaaltı Etli Ekmek

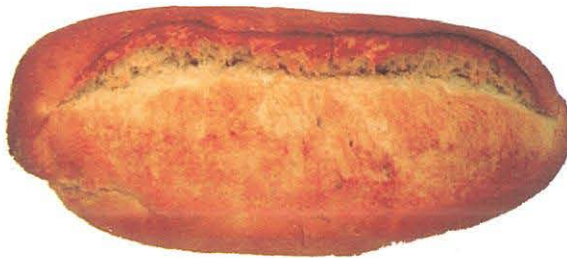
ALO PAKET : 227 03 53

Uncalı Caddesi Molla Yusuf Mahallesi No:42/B
(Uncalı Emniyet Müdürlüğü Karşısı) ANTALYA
Gsm: 0533 430 68 32

Miray

EKMEK FIRINI

Uncalı Caddesi Molla Yusuf Mahallesi No:28/A
(Uncalı Emniyet Müdürlüğü Karşısı) ANTALYA
Tel: 227 76 56 Gsm: 0533 430 68 32

AHU
İNŞAAT

SATILIK LÜX DAİRELER KAT KARŞILIĞI ARSA ALINIR

Tel: 0242 325 99 44 Hüseyin YILDIZ: 0532 616 62 31
Ramazan SEViNÇ: 0532 635 32 78, Metin YILDIZ: 0530 549 31 64
info@ahuinsaatemlak.com www.ahuinsaatemlak.com

Kepez Belediye Binası Karşısı - ANTALYA